

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS

1998 TAPAHTUMAKALENTERI 1998

SEURAAVA LEHTI 4/98 ILMESTYY 15.11.1998
AINEISTO LEHTEN 18.10. MENNESSÄ

ELOKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
31						1	2
32	3	4	5	6	7	8	9
33	10	11	12	13	14	15	16
34	17	18	19	20	21	22	23
35	24	25	26	27	28	29	30
36	31						

ELOKUU

4.8. ti klo 19.00 johtokunnan kok.

23.8. su lehti 3/98 ilmestyy

30.8. su klo 13.00-15.00
*** KESÄJUHLA ***
RANTAKENTÄLLÄ

SYYSKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
36		1	2	3	4	5	6
37	7	8	9	10	11	12	13
38	14	15	16	17	18	19	20
39	21	22	23	24	25	26	27
40	28	29	30				
41							

SYYSKUU

1.9. ti klo 19.00 johtokunnan kok.

8.9. ti klo 19.00 "Sainin seura"

10.9. to klo 18.00-19.00
askartelukerho alkaa
aina torstaisin

16.9. ke klo 19.00
sukututkimuskerho alkaa
aina keskiviikkoisin

22.9. ti klo 19.00 "Sainin seura"

LOKAKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
40				1	2	3	4
41	5	6	7	8	9	10	11
42	12	13	14	15	16	17	18
43	19	20	21	22	23	24	25
44	26	27	28	29	30	31	
45							

LOKAKUU

3.10. la klo 19.00
*** RÖMPPÄJÄISET ***
YHTEISTUVALLA

6.10. ti klo 19.00 johtokunnan kok.

10.10. pe ALEKSIS KIVEN PÄIVÄ

11.10. su aineisto JOY-lehteen 4/98

13.10. ti klo 19.00 "Sainin seura"

25.10. su KESÄAIKA PÄÄTTYÄ

27.10. ti klo 19.00 "Sainin seura"

MARRASKUU

25.10. ke klo 18.30
YHDISTYKSEN SYYSKOKOUS

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU

Yhdistyksen toimitilassa Tammpääntie 33

!!

TULKAA MUKAAN

!!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.

Painos 600 kpl. Jäseniä 327. 22. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimituksen osoite: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 846054

PAINOPIIKKA: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSe print ISSN 1238-3198

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 1998

PUHEENJOHTAJA	Mauri Alasaari Peltorinne 8	854 4997
JÄSENET	Jouni Holopainen varapuheenjohtaja Riihiniityntie 42	853 4340
	Tapio Ala-Peijari Kaivosmiehenkuja 6 B	852 4727
	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	854 6054
	Merja Puromies Palomäenrinne 6	853 3087
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
	Laine Olavi (kunniapj. omin.) Jupperinmetsä 4	854 6866
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	854 6487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN Jäseninä voivat olla: Varsinaisina jäseninä	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas	
Henkilöjäseninä	Jokainen Jupperissa asuva	
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei ole	
Kannattavina jäseninä	Esim. yhtiö, yhdistys tms.	
JÄSENMAKSU	200 mk vuodessa	

Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksemme pankkiyhteyden kautta.

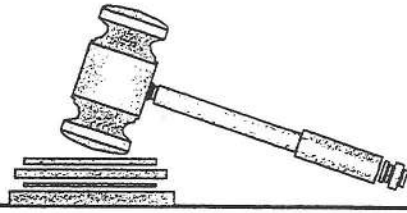
Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

KANSI: Saila Salonen

KANSIKUVA: Jupperin koulun kevättapahtuma SIMAA JA SIRKUSHUVEJA, sivu 12

PUHEEN- JOHTAJAN PALSTA

1

Ensin yksi tiedotus:

Elokuun kokouksessaan johtokunta käsitteli monia jäseniä kiinnostanutta uutista, jonka mukaan Suomen Omakotiliitto ry on neuvotellut erään sähköntoimittajan kanssa sopimuksen, jolla näyttäisi olevan alentava vaikutus varsinkin sähkölämmitteisten omakotitalojen sähkölaskuihin. Todettakoon aluksi, että sopimuksen piiriin kuuluvat vain Suomen Omakotiliitto ry:n jäsenet. Jupperin Omakotiyhdistykseen kuuluminen ei sisällä ko. liiton jäsenyyttä.

Lähi aikoina selvinnee, millaiseksi yksityistalouksien sähkönhinta kilpailuttamisen seurauksena muodostuu. Pääkaupunkiseudulla sähköntoimittajat ovat muuttamassa hinnoitteluaan. Luultavaa on, että Espoon Sähkö Oy määrittelee hintansa siten, etteivät pientalovaltaisessa kaupungissa asukkaat karkaa kilpailevien toimittajien asiakkaiksi. Johtokunta päätti seurata hintakehitystä ja ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Sateisen kesän ilonaiheita

Kiva on ollut tänäkin kesänä kulkea ja ajella Jupperin kaduilla tai kujilla. Sateisesta kesästä huolimatta - vai pitäisikö ajatella, että osittain sen ansiosta, pihat ja muu ympäristö on ollut hienossa kunnossa. Lämpikulkukatu-
jemme, Tammipääntien ja Riihiniityntien, varrella olemme tottuneet näkemään muutamia poikkeuksellisen hienoja pihapiirejä. Erityisestä ympäristöharrastuneisuudesta kertoo se, että asukkaat ovat parissa kolmessa vuodessa kyetneet pihoissaan korjaamaan tietöiden aiheuttamat vauriot ja saattamaan ne jopa entistä ehompaan kuntoon. Kaikkien harrastus ei ole edes rajoittunut pelkästään omaan pihapiiriin. Heinäkuun alussa harmitelin vaimolleni, miten huonosti kaupunki huolehtii Jupperinaukion kauniista istutuksista, jotka alkoivat peittyä rikkaruohojen alle. Muutamaa päivää myöhemmin kuulin, että

aukion laidassa asuvat Juopperit olivat ulottaneet puutarhaharrastuksensa yhteisillekin alueille. Hienoa!

Samasta aihepiiristä löytyy toinenkin ilonaihe. Olen naapurustossani seurannut kolmen kolmannen polven jupperilaisnuoren varttumista aikuisuuteen. Eivät he lapsuudessaan ja murkkuiässään kovin paljon suunnanneet tietoista harrastuneisuuttaan lähiympäristöönsä ainakaan puutarhatöissä ahertamalla. Mutta nyt - aikuisiksi vartuttuaan - niin Mönkkösen Nina, Ketolan Kati kuin Tarvaksen Markkukin ovat pistäneet pihojaan esimerkilliseen kuntoon. Rehtorillani Seinäjoen Lyseossa oli tapana koulun päivänavauksissa rohkaista opettajakollego-
jaan vanhan virsikirjan säkeillä: "ja opettajans' näkevät ilolla/ siemenen itäneeksi,/ja kylvön kasvaneeksi./ Perästä ajan, vaivan/ näin kasvaa touko taivaan."

Aihetta huoleenkin

Muutamia vuosia sitten kirjoitin yhdistyksen juhlakirjassa: "*monien mielestä parasta (Jupperissa) on hyvä naapuruus, joka ylläpitää ja vahvistaa niin asumisen viihtyisyyttä kuin asukkaiden turvallisuuden tunnettakin*". Ajoittain hyvän naapuruuden uhaksi saattavat muodostua ilkeävalta, piittaamattomuus naapurien oikeuksista tai oman käden oikeus, mikä joskus on vain kauniimpi nimitys varastelulle. Menneinä vuosina ongelmat rajoittuivat lähinnä ensiksi mainittuun uhkaan, kun muutamat murrosikäiset toteuttivat itseään tai purkivat pahaa oloaan paukukupommein ja graffiitein. Tästä vaivasta on pääosin päästy eroon. Muistoksi jäivät vain muutamat vieläkin ympäristöä häiritsevät "tuhrut". Sitäkin ikävämpää on, että olen useammalta taholta joutunut kuulemaan aikuisten naapuruudelle aiheuttamista vaaratekijöistä.

käännä

Kaavoitus, sen mukanaan tuomat tiejärjestelyt, myönnettävät rakennusluvut ja tonttijat, kaavamuutosehdotukset yms. synnyttävät tietysti tilanteita, joissa naapuruston mielipiteet saattavat mennä ristiin. Tämä on ymmärrettävää. Valistuneet jupperilaiset ymmärtävät senkin, että joku tai jotkut asukkaat joutuvat tällöin hakemaan oikeuttaan valituksin tai muutoksenhakukeinoin. Se ei vaaranna hyvää naapuruutta. Uhka syntyy silloin, kun viranomaisiin turvaudutaan viivyttämisen tai kiusanteon tarkoituksessa. Siihenhän viranomaispäätösten pitkät käsitteilyajat antavat hyvän mahdollisuuden. Vaikka yhdistys ja sen johtokunta pidättäytyykin pääsääntöisesti kannanotoista tällaisissa naapurusten välisissä mielipidekiistoissa, lienee silti hyväksyttävää esittää toivomus, että jokainen harkitsisi, minkälaisen etuisuuksien saavuttamiseksi hyvä naapuruus kannattaa panna vaakalaudalle. Hyvä naapuruus kun sinänsä on huomattava taloudellinenkin arvo!

Pääkaupunkiseudulla on pientaloalueitakin, joissa kaikki irtain omaisuus on turvallisinta jättää käsistään vain lukittuihin tiloihin. Jupperissa, ainakin läpikulkuteiden

välitöntä läheisyyttä lukuunottamatta, on totuttu siihen, että hyvä naapuruus varmistaa myös ulkosalle jätetyn omaisuuden suojan. Nyt olen kuitenkin antanut itselleni kertoa, että joidenkin naapureiden pihoilta olisi kadonnut työkaluja ja tarvikkeita, vieläpä niin, että oman käden oikeutta olisi käytänyt toinen jupperilainen. Suuruudeltaan omaisuusarvot eivät edellytä käräjöintiä, mutta hyvälle naapuruudelle olisi eduksi, jos mahdolliset väärinkäsitykset tämänkaltaisissa "talteenotoissa" selvitettäisiin.

Kun pääkaupunkiseudulla omaisuusrikokset viime vuosina ovat lisääntyneet, on kai syytä, niin vastenmielistä kuin se onkin, kehottaa näilläkin palstoilla erilaisten varokeinojen hyväksikäyttöön irtaimen omaisuuden suojaamiseksi, vaikka yleinen valppaus Jupperin monissa osissa on estänyt ja varmasti tulevaisuudessakin estää varkauksien yleistymisen alueella.

Hyvää kouluvuoden ja syyskauden alkua toivottaen

MAURI ALASAARI

23. ELOKUUTA 1998

J O Y No. 3/98 SISÄLTÖ

sivu 1-2	Puheenjohtajan palsta
sivu 2	Sisällysluettelo
sivu 3	Päätoimittajan palsta
sivu 4	Historiaa: Jupperin omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten
sivu 5	Kesäjuhla rantakentällä, ilmoitus
sivu 6	Karhu jälleen Jupperissa?
sivu 7	JUPPERITIEOUTTA - avuksi ja hyödyksi on julkaistu Ahti Parviaisen taidenäyttelyt, ilmoitus
sivu 8-10	AURORA KARAMZIN - hyvän tekijä ja lahjoittaja
sivu 11	Ennakkoilmoitus Römppäjäisistä
sivu 12	Simaa ja sirkushuveja
sivu 13	Huhuilta siivet poikki
sivu 14	Ilmoituksia

MIETELAUSE: *Vapautta ei voi löytää mistään, missä ihmisiä verotetaan ja säännellään liikaa. - Douglas Wilder*

sivu 15	Pro Pitkäjärvi, Pitkäjärvitoimikunnan kuulumisia
sivu 16	Taiwanin pojan merkit
sivu 17	Lapsi tarvitsee isää ja äitiä
sivu 18	Hymyä huuleen
sivu 19	Uutta taidetta
sivu 20-23	Tapahtumakatsaus
sivu 24	Ilmoituksia
sivu 25	Risujen poltto ja avotulen tekeminen pientaloalueella
sivu 26-27	Vähäarvoisistakin kaloista saa maukasta ruokaa
sivu 28	Kotiseutupäivät Hämeenkyrössä ja Ikaalisissa
sivu 29	Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 30	Tapahtumakalenteri

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

En 'naismuistiin' ole nähnyt näin runsasta pihlajanmarjasatoa kuin mitä nyt on kypsymässä. Kun marjat tulevat hehkuvan punaisiksi, on sitä kosolti koreaa katseltavaa ja linnuilla purtavaa. Välillä kuitenkin herää pelko sateitten jatkuessa ja tuulen tuivertessa, etteivät hennoimpien pihlajien oksat moista taakkaa jaksakaan kantaa. Kenties luontoäiti sentään antaa jossain muodossa tukea kasvateilleen.

Joskin tämä sateinen ja myrskyinen kesä on antanut kaunista katseltavaa, sen varjopuolekavat alkavat näkyä ainakin tässä Kaivosmäessä. Sadevesi on vyöryttänyt sorat kinnoksiksi, jotka varovaisesta ajosta huolimatta aiheuttavat töyssyillään autolle vahinkoa. Minultakin meni pakoputki, jonka onneksi sain nopeasti korjautettua. Mitenköhän sitten syyssateilla oikein pärjää, kun jo kesäsateetkin tekevät temppujaan.

*

Kesän viimeinen kuukausi on meneillään, koulutkin ovat alkaneet. Kesä jotenkin niin irrottaa normaalista elämänmenosta, että kaiken toiminnan elpymässä on vaikeuksia päästä mukaan siihen. Niinpä Tammenterhoon aiottu uusi näyttelykin jäi toteuttamatta ja Pro-Pitkäjärvi -näyttely saa jatkaa edelleen. Kevät oli kuitenkin tuotteliasta aikaa - saatiin yhdistykselle pöytästandaari ja uusille jupperilaisille suunnattu tietopaketti, josta on aikomus ottaa toinen painos syksyllä, koska ensimmäinen loppui heti alkuunsa.

Painoksen loppuminen lienee johtunut osittain siitä, että Jupperissa eletään lähes 80-luvun lopun kaltaista kiihkeää rakennuskautta; taloja nousee kuin sieninä sateella - sopiva vertaus näin sadekesänä. Nyt kun Jupperin tilan pelloille aiottu talot saivat rakennusluvan, niin melkoisia rakentamisen ääniä tulee tähänkin mäkeen kantautumaan.

*

Koska tänne Jupperiin tuntuu tulevan runsaasti uudisasukkaita, olisi mukava tietää, miten saisi heidät mukaan myös yhdistyksen toimintaan. Jos joku löytää keinot heidän houkuttamiseksi, niin vihjeet otetaan ilolla vastaan.

Viikon päästä jäsenlehden ilmestymisestä on Jupperin kesäjuhlat rantakentällä, joka tilaisuus toivottavasti tuo tullessaan myös vastamuuttaneita tai tontin täältä hankkineita. Toinen tapahtuma on lokakuun ensimmäisenä lauantaina Yhteistuvalla, jossa pidetään römppäjäisiä. Kesäjuhla on koko perheen juhla, römppäjäiset aikuisväestölle suunnattu. Kannattaa tutustua tätäkin kautta uuteen asuinympäristöön ja jupperilaiseen elämänmenoon.

*

Viime aikoina on meidän espoolaisten omassa lehdessä, Länsiväylässä keskusteltu Espoosta ja espoolaisuudesta. On pohdittu Espoo-kuvaa ja -identiteettiä. Olen itsekin osallistunut keskusteluun ja toivoisin jonkinlaista kulttuurikeskustelua myös jäsenlehdessämme.

Millaisena jupperilainen kokee tämän hallinnollisesti monesta aluekeskuksesta muodostuneen Suomen toiseksi suurimman kaupungin omasta näkökulmastaan? Ollaanko sitä liiaksi omaan alueeseen sitoutuneita ja itsekkäitäkin? Pystytäänkö toimimaan yhdessä yhtenäisen kaupunkikuvan ja kaupunkikulttuurin hyväksi? Miettikääpä ja kirjoittakaa.

Lämmintä myöhäis- eli intiaanikesää!

SAINI LANU

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 3/1982

Päätoimittaja Juhani Tarvas

Aiheet:

- Päätoimittajan palsta: Syksyn luonnon kauneudesta, hetken pysähtymisen tarpeellisuudesta; kaupungin miehet tulivat töihin syksyn mukana, koulun mäkeä myllätään samoin Laaksolahdentien risteystä, suojakorokkeita syntyy.
- Puheenjohtajan palsta: Puhtia perinteeseen: Kotiseutupäivien selostusta Kokkolasta, perinteellä suuri arvo, puhtia perinteestä viittaa lyhyesti ja iskevästi tulevaisuuteen, kyllä ollut perinnetalutus jo vuosia ohjelmassa, löytyykö meistä puhtia, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Nuoria tanhuajia, Minttu, 9 v.

Järjestö- ja naapuriyhdistystoiminta:

- Suomen Pienkiinteistöliiton jäsenyydestä: Johtokunta esittää yhdistyskokoukselle eroamista, koska jäsenmaksun vastineeksi ei saada riittävästi palautetta, J. Tarvas.
- Kotiseutupäivillä Kokkolassa. Selostus, Kai Haapamäki.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Syyskokouskutsu.

Perinne:

- Perinteet talteen: Muistitiedon keräystoimikunnan kokoonpano, pyyntö saada kuva- ym. aineisto talteen, J. Tarvas.
- Perinnekeruulomakkeen täyttöohje ja lomake, ja toivomus kuvista ja muisteloista, Perinnetoimikunta.

Asukastoiminta:

- Lasten teatteriin monitoimitalolla saatavissa ilmaisia lippuja.
- Kiitokset kesäpäivien lahjoittajaliikkeille.
- Kesäjuhla ja kilpailutulokset: Selostus, Kati Lakner, 13 v.
- Jupperilaiset kutsutaan lysteihin.
- Kutsu pelaamaan lentopalloa.
- Tanhuharjoitukset alkavat.

Kuluttajaneuvonnan numero muuttuu

Kuluttajaneuvonnan Espoon keskuksen ja Tapiolan neuvontapisteissä 3.8. alkaen yhteinen päivystysnumero. Kuluttajaneuvoajat päivystävät maanantaisin, tiistaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin klo 9-12 sekä torstaisin klo 14-17 numerossa 8165 7995.

TOIMIPISTEET: *Espoon keskuksen kuluttajaneuvonta*, Pappilantie 8, 02770 Espoo. Fax 8165 7409. *Tapiolan kuluttajaneuvontapiste*, Keskustorni 2. krs, 02100 Espoo. Fax 8165 7393.

Talkootoiminta ja jätekeräykset:

- Mietteitä kesän talkoista: 50 koivua istutettu, joista puolenkymmentä katkaistiin ilkeästi, istutusta jatketaan; siivoustalkoot pidettiin; Lentopallokentän kunnostustyöt jatkuivat; uimarantaan ei enää löytynyt talkoolaisia. Ensi vuonna jatketaan, Talkootoimikunta/KH.

Kunnallistekniikka yms:

- Asemakaava-asiaa: Eräät kaavat saaneet lainvoiman.

Välinevuokraus:

- Kadonnutta poravasaraa etsitään.

Ilmoitukset:

- Oy Sahakonttori Ab - Valinta Järvi - Rake Juvanmalmi - Espoon Lautatarha ky - Lähderannan Pesula - Shell Lähderanta - Parturi-Kampaamo Satu Nordman - Tekstiili Luomanpää - Grilliravintola Noidankehä - Sesto - Kerameija Oy - Kansallis-Osake-Pankki.
- Myydään käytetty Strömberg-sähköliesi, Pertti Leinonen.

Kuvitukset:

- Neljä kuvaa istutustalkoista ja kaksi kuvaa kesäjuhliilta.

Muut aiheet:

- Onnenkauppaa: kesän ja talouskasvien kasvun kuvausta, Jussi.

Canon

- kopiokoneet
- värikopiokoneet
- telefaxit
- tietojenkäsittelyjärjestelmät

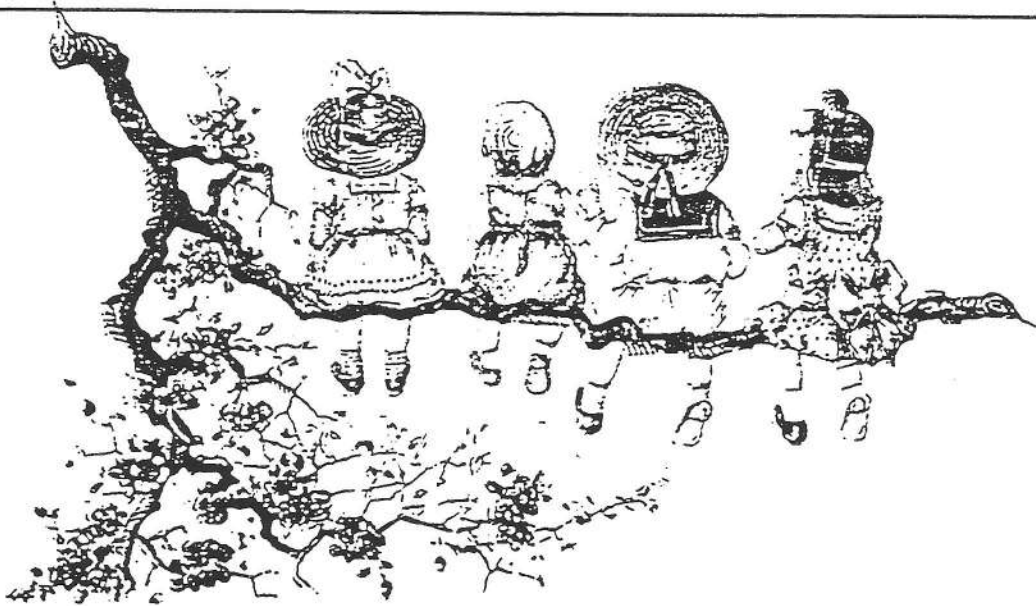
Voit soittaa meille mistä päin Suomea hyvänsä paikallispuhelin hinnalla. Huomaa, ettei erillistä suunta-numeroa tarvita.

Uudet numeromme ovat:

Puhelin 010 544 20
Faksi 010 544 30

Kirjoita numerot muistiin!

Canon Oy
Kornetintie 3, 00380 Helsinki

KESÄJUHLA RANTAKENTÄLLÄ

sunnuntaina 30.8.98 klo 13 - 15

OHJELMASSA:

perinteisiä kilpailuja, mm.:

- * tikanheittoa *
- * saappaanheittoa *
- * polttopalloa *
- * pussijuoksua *

*** taikuri ***

KIRPPUTORI
(omat pöydät mukaan)

NAUTITTAVAKSI:

- > kahvia <-
- > teetä <-
- > mehua <-
- > nakkeja <-

KAIKKI ALUEEN ASUKKAAT TERVETULLEITA!!!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS ry

SÄÄVARAUS: Sateen sattuessa juhlimme Tammenterhossa

KARHU JÄLLEEN JUPPERISSA?

6

Eräänä kevätkuulaana huhtikuuisena aamuna kuului Kaivosmiehentien varrella sijaitsevan kiinteistön portilla tömähdyks. Asukkailla oli vielä tuoreessa muistissa City-karhun viimekesäinen, aamuöinen vierailu muutaman sadan metrin päässä Jupperin suolla ja Laaksoahdentielä, missä varhainen lehdenjakaaja sen säikkyen havaitsi. Niinpä edellä mainitussa kiinteistössä asuvan perheen pää - sano-kaamme häntä vaikkapa Lasseksi - avasi oven hyvin varovasti ja totesi, että karhuan siinä todella löhöi portilla tosin aivan liikkumatta. Ei kun katso- maan!

Minkäänlaisia jälkiä ei näkynyt, mutta siinä se oli kuin tyhjästä ilmestynenä: puinen karhu, pölkystä veistettynä. Kontio oli istahtanut ja sen ilme kertoi yksilöllisesti tasapainoisesta iloisesta mielestä.

No jaa, Lasse tuumi, kyllä kai otus tiensä pois löytää, ja nosti sen seisomaan tontin sisäänkäynnin pieleen. Siinä se parin viikon ajan herätti kummastusta ohikulkijoissa, mutta ei lähtenyt kenenkään matkaan.

Lehdissä oli runsaasti kohujuttuja havaituista

karhuista ja niiden tekosista. Jottei syyllistyisi mihinkään luvattomaan, kiikutti Lasse painavan puutuksen Kilon poliisille, joka aikansa ihmeteltyään suostui panemaan otson säilöön kolmeksi kuukaudeksi.

Heinäkuun lopulla karhu päästettiin karsserista, ja koska tuolloin kiihkeästi vaadittiin kaikenlaisten petojen siirtämistä ainakin kolmensadan kilometrin etäisyydelle asutuista paikoista, vietiin tämän otus Oulujärven erämaahan. Siellä se nyt eräässä saarella vahtii ja torjuu mahdollisia satunnaisia rantautujia.

Sananlaskun mukaan "ei kahta ilman kolmatta", joten jupperilaiset, olkaapa valppaina seuraavaa karhuhavaintoa varten. Toivottavasti se ei kuitenkaan kytkeydy juuritulleisiin kiinteistöverolippuihin eikä muihinkaan ikäviin asioihin.

SR

TAPIOLASALI

- 18.-23.8. Espoo Ciné -elokuvafestivaali. Pääteemana espanjalainen elokuva, mm. Almodóvarin Live Flesh, Sauran Tango. Mukana myös mm. Provasin Dark City, Mametin The Spanish Prisoner, Augustin Kurjat ja Nicholain Päävärit. Hintaa avoin. (Espoon elokuvajuhlat ry)
- 25.8. ti 19.00 Espoon musiikkiopiston kamariorkesteri. 30/0,-
- 28.8. fr 18.30 Tre tjejer - Lill Babs, Ann-Louise och Siw. 185,- (Finnpartners)
- 10.9. to 19.30 Tapiola Sinfonietta. joht. ja sol. Jean-Jacques Kantorow, viulu. 80/50/30,-

LOUHISALI

- 10.8. ma 19.00 Mitä sais olla? - Espoon Teatteri. 90/70/50,-
11.8. ti 19.00 Mitä sais olla?
- 18.-23.8. Espoo Ciné -elokuvafestivaali (Espoon elokuvajuhlat ry)
- 4.9. pe 19.00 Mitä sais olla? - Espoon Teatteri. 90/70/50,-
6.9. su 14/16 Babar-norsun tarinoita - Lasse Pöysti, kertoja, säest. Seppo Salovius, piano. 30,- (Musiikkiopisto Juvenalia)
- 7.9. ma 19.00 Mitä sais olla? - Espoon Teatteri. 90/70/50,-
10.9. to 19.30 Jazzcafé Louhi. 45/25,- (EBB ry/Kulttuuritoimen keskus)

NÄYTELYTILA vapaa pääsy

- 27.7.-14.8. Musiikin matkassa. Valokuvia - Mauritz Hellström
- 18.8.-23.8. Espoo Ciné -elokuvafestivaalin näyttely
- 27.8.-12.9. Ensimmäisen maailmansodan aikaiset linnoitteet (Espoon kaupunginmuseo)

LÄMPIÖT vapaa pääsy

- 4.9. la 12-16 Kuntotori (Liikuntatoimen keskus)

AMFI vapaa pääsy

- 26.8. saakka Kesäkeski-ohjelmaa
ke 18.00 (Kulttuuritoimen keskus)

LIPUNMYNTI / LIPPUPALVELU PUH. 8165 7234

- Avoinna ma-pe klo 10-18 (lippuja kaikkiin Lippupalvelun tilaisuuksiin) tai esityksen alkuun
- la-su 2 t ennen esitystä

ESPOON KULTTUURIKESKUS

ESBO KULTURCENTRUM

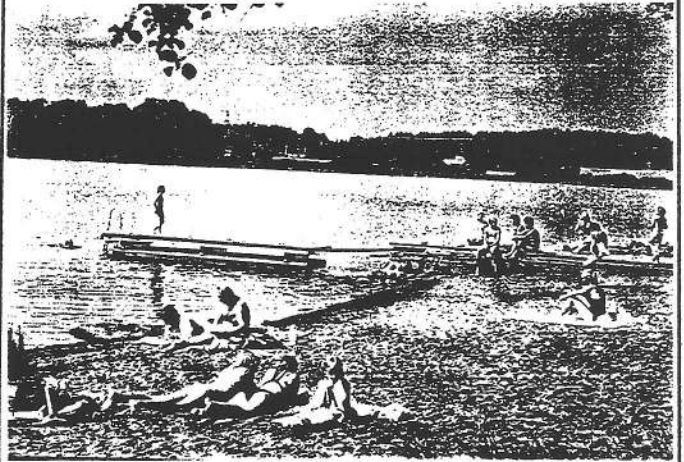
Tapiola, Kulttuurialue, 02100 ESPOO.
Puh.vaihde (09) 816 5051.
Faksi (09) 8165 7220.
Sähköposti espoo.kulttuurikeskus@espoo.fi

MUUTOKSET MAHDOLLISIA.

Yhdistyksen Perinne- ja tiedotustoimikunta on toimittanut uusille jupperilaisille tarkoitettun tietopaketin, josta he saavat osviittaa uuteen asuinpaikkaansa orientoituessaan.

Valitettavasti yhdistyksen liittymistiedoista oleellisimpaan, eli tilinumeroon oli päässyt pujahtamaan painovirhepohlainen ja yksi ykkönen tuli liikaa.

OIKEA TILI ON:
Merita-Lähderanta 221318-17979.

Toimittanut
JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY
Perinne- ja tiedotustoimikunta
1998

AHTI PARVIAISEN TAIDENÄYTTELYT

Pieni & Hento ote
(Sisäkuvia osa 1)
Öljyvärimaalauksia

6. - 30.10.1998

TERVETULOA AVAJAISIIN
5.10. klo 17.00 - 18.00
Piparitarjoilu

ESPOON KEHYS JA LASI, Kievarinpolku 2, Viherlaakso
Avoimna ma 10-18, ti-pe 10-17, la 10-14, su suljettu.
puh. 592479.

Pieni & Hento ote
(Sisäkuvia osa 2)
Öljyvärimaalauksia ja valokuvateoksia

2. - 29.11.1998

TERVETULOA AVAJAISIIN
2.11. klo 17.00 - 19.00
Piparitarjoilu

ESPOON MONITAIDEKESKUS, Kirkkojärventie 1-3,
Espoon keskus, Vanha asemarakennus

Avoimna ma 10-17, ti-to 10-18, la-su 12-16, pe suljettu
puh. 8840738

AURORA KARAMZIN

hyväntekijä ja kulttuurintukija

Auroran perhe ja lapsuus

Eva Aurora Charlotta Stjernvall syntyi Porissa 1.8.1808. Nimi Aurora tarkoittaa aamuruskoa. Hänen nuori äitinsä, Eva oli jo ennen Auroraa saanut kuusi lasta, joista oli elossa enää Emil-poika.

Auroran äiti kuului huomattavaan sukuun ja rikkaaseen perheeseen. Hänen isänsä, Carl Johan Stjernvall oli arvossapidetty virkamies, joka kutsuttiin Viipurin maaherraksi Auroran ollessa viisivuotias, ja perhe muutti Viipuriin asumaan.

Auroran isä kuoli 1815, jolloin Viipurin uudeksi maaherraksi nimitettiin edeltäjänsä kaima, Carl Johan Walleen, jonka kanssa Auroran äiti meni naimisiin. Äidillä oli nyt hoivissaan kuusi lasta, sillä Carl Walleen toi mukanaan perheeseen kaksi omaa poikaansa. Niinpä Auroran lapseton, Pietarissa asuva tati tarjoutui ottamaan 8-vuotiaan Auroran kasvatikseen.

Aurora lähti tätinsä luo Pietariin, jossa hän asui seuraavat viisi vuotta. Tätinsä luona hän oppi ranskan ja venäjän kielet, sievän käytöksen, hienostuneet tavat ja keskustelutaidon, joista hänelle oli myöhemmin suurta hyötyä.

Vuonna 1820 isäpuoli, Carl Walleen osti perheen kesänviettopaikaksi Auroralle myöhemmin hyvin rakkaaksi tulleen Träskändan kartanon.

Auroran palatessa 13-vuotiaana tätinsä luota perhe oli muuttanut Helsinkiin Auroran isäpuolen päästyä senaattiin.

Auroran nuoruus

Aurora esiteltiin 16-vuotiaana seurapiireissä. Hän oli kaunis ja miellyttäväkäytöksinen nuori neito, josta tulikin pian seuraipiirien loistava ja ihailtu kuningatar. Aurora rakastui nuoreen, venäläiseen adjutanttiin, Aleksander Muhanoviin, joka myös rakastui palavasti Auroraan,

Aurora Karamzin. (Muotokuva v:ltä 1853.)

mutta avioliittoa ei tullut Muhanovin vanhempien pitäessä Auroraa liian köyhänä.

Auroran ollessa 24-vuotias alkoi perhe pelätä tämän jäävän kauneudestaan ja suosioistaan huolimatta naimattomaksi. Ratkaisuksi pulmaan mietittiin hänen mahdollisuuksiaan päästä Venäjän hoviin keisarinnan seurueeseen.

Auroran sisar Emilie opasti miehensä kanssa Auroran seura-elämään Pietarissa. Taas sisaruksia ihasteltiin ja palvottiin. Auroraa kuvattiin arvokkaaksi, lämminsydämiseksi, rakastettavaksi ja siroksi.

Moskovon salongeissa Aurora tapasi jälleen nuoruudenrakastunsa Aleksander Muhanovin, joka oli sairastunut sodassa, ja vaikutti vanhalta ja riutuneelta. Rakkaus leimahti uudelleen liekkiin eikä esteitä naimisiinmenolle nyt ollut.

Elokuisen häpäivän lähestyessä Aurora odotti Aleksanderia Suomeen, mutta tätä ei kuullut. Sovittu häpäivä oli jo mennyt Auroran saadessa kuulla, että huonokuntoinen Aleksander oli kuollut Moskovassa miltei häpäivänään.

Tämä oli musertava isku Auroralle. Pia. kuoli myös Auroran 13-vuotia. sisar Sofi.

Lopulta koitti pieni valonpilkahdus pimeyteen: Aurora sai tietää, että hänet oli vihdoin määrätty hovineidoksi keisarin luo, ja helmikuussa 1836 hän astui toimeensa Pietarissa.

Auroralta oli muiden hovineitojen tapaan lupa liikkua vapaasti keisarillisen perheen talvipalatsissa. Hän ystävystyi keisarinnan kanssa ja tutustui myös keisarillisen perheen lapsiin.

Palatsin elämänrytmi oli kuumeinen. Aamusta myöhään yöhön oli edustamista kutsuilla, tanssiaisissa, juhlissa ilman hetkenkään hengähdystaukoa. Toisin sanoen: "hovineidoilla oli täysi työ tyhjäntoimittamisessa". Mutta Aurora viihtyi hyvin kiireisessä hovielämässä.

Kaksi avioliittoa

Auroran hovineidon ura ei kestänyt kauaa, sillä pian keisarinna suostutteli hänet solmimaan järkiavioliiton hovijahtimestari Paul Demidovin kanssa.

Paul Demidov oli yksi Venäjän rikkaimmista miehistä. Hän ei ollut tottunut välittämään tippaakaan toisista, sillä kaikkihan voitiin ostaa rahalla. Tosin hän juhlisti häitä lahjoittamalla valtavia rahasummia mm. orpottytöjen käsityökoululle. Myöhemmin hän, Auroran vaikutuksesta perusti Pietariin lastensairaalan, tuki suurin rahasummin köyhiensairaalaan jne.

Aurora oli mitä lempein ja ymmärtäväisin vaimo. Hän yritti parhaan kykynsä mukaan tehdä onnelliseksi miehensä, jolle oli ihan uutta, että joku vapaaehtoisesti osoitti hänelle hellyyttä ja rakkautta.

Kolmen vuoden avioliiton jälkeen sai Aurora pojan, joka ristittiin isänsä mukaan Pauliksi. Lapsi toi hänen elämänsä uutta sisältöä ja iloa.

Avioliitto ehti kestää vain nelisen vuotta, sillä koko elämänsä sairastellut ja heikkokuntoinen Paul kuoli vuonna 1840. Viimeiset elinvuodet Auroran kanssa olivat varmasti olleet hänen elämänsä onnellisimmat.

Aurora, joka kaipasi nyt lepoa ja rauhaa, palasi poikansa kanssa Helsinkiin, mutta sai huomata, ettei se enää ollutkaan hänen muistamansa rauhallinen ja arvokas pikkukaupunki, vaan venäläisen ylhäisaateliston suosima kylpyläkaupunki. Hän ostikin isäpuoleltaan Träskändan kartanon, josta tuli rakas kesäviikko- ja viikko- paikka yli 50 vuodeksi.

Myöhemmin Auroran sisar Emilie lunasti viereisen Dalsvikin, eli Laaksoalahden kartanon rakentaen sinne itselleen goottilaistyyllisen rakennuksen. (Kartanon muonamiehentalon vanhempani siirsivät vuonna 1982 Hauholle, ja siitä lähtien se on ollut perheemme kesäviikko- paikkana.)

Suruajan päätyttyä alkoi Aurora taas osallistua seuralämään Pietarissa. Kirjallisuusseurassa hän tapasi upseerinvirastaan eronneen herkän, laiskan ja sydämellisen, Auroraa viisi vuotta nuoremman André Karamzinin. He kihlauivat kesäkuussa 1846, ja avioliitosta tuli todellinen rakkausavioliitto. Andrélla oli kaksi aviotohta tyttäätä, joista Aurora nyt alkoi huolehtia.

Aurora oli 38-vuotias, ja kohtalo oli suonut hänelle kaikkea, mistä hän oli nuoruudessaan unelmoinut: kauneutta, menestystä, yhteiskunnallisen aseman, rikkautta - ja nyt vielä Andrén. Elämä oli tuonut mukanaan myös paljon menetyksiä ja niitä oli tulossa vielä lisää.

Auroran äiti oli kuollut vuonna 1844, ja nyt kuoli myös sisar Emilie.

Nuoren Emilien kuolema oli kaikille musertava isku. Auroralle ei Emilie ollut vain rakas sisar, vaan myös uskottu ja ystävä.

Iän karttuessa Aurora näytti kylmenevän aikanaan rakastamalleen seuralämälle ja juh-

linnalle ja tilalle tuli uskonnollisuus. Matkustettuaan vuonna 1849 perimilleen kaivoksille Venäjälle hän auttoi paljon köyhiä työläisperheitä myös heidän henkilökohtaisissa huolissaan ja perusti mm. koulun lapsille. Vielä kauan jälkeenpäin muistelivat työläiset suurella lämmöllä ja ihailulla Auroraa.

Krimin sodan syyttyä vuonna 1853 André halusi myös suorittaa velvollisuutensa ja lähteä mukaan sotaan. Aurora ei vastustanut miestänsä, mutta oli hyvin onneton tämän lähtiessä, odottaen rukoillen ja itkien häntä takaisin. Mikään ei kuitenkaan auttanut. Kerrotaan Andrén suorastaan tapattaneen itsensä Tonavan varrella kieltäytyessään antamasta turkkilaisille sotilaille medaljonkia, jossa hän kantoi Auroran kuvaa.

On mahdotonta kuvitellakaan Andrén kuolemasta Auroralle aiheutunutta surua ja tuskaa. Hän oli vain 46-vuotias joutuesaan toistamiseen leskeksi.

Auroran vanhuus

Vaikka Aurora olikin vasta 46-vuotias voitiin häntä tuohon aikaan pitää "vanhana naisena". Hän oli perustanut Espooseen pitäjän naisvanhuksille ja omille iäkkäille palvelijoilleen vanhainkodin. Vanhainkoti paloi eräänä kuumana kesäpäivänä, mutta kaikki vanhukset pelastuivat ja heidät siirrettiin Dalsvikin kartanoon, jossa myös pidettiin köyhien sairaiden vastaanottoa.

Auroralle ei ollut enää mitään syytä osallistua seuralämään, jonka tyhjyys jo kauan sitten oli lakannut häntä ilahduttamasta. Sen sijaan hyväntekeväisyys kiinnosti yhä enemmän. Hän perustikin Helsinkiin lastenkodin kadun varrelle, joka vieläkin on nimeltään Lastenkodinkatu. Träskändaan Aurora perusti kansakoulun alustalaistensa lapsille. Mutta suurin haave oli Diakonissalaitoksen perustaminen Helsinkiin.

Kun Suomeen suunniteltiin valtiopäiviä, jonne myös keisari Aleksanteri II poikineen saapuisi, oli ilmiselvää, että Aurora

järjestäisi keisarille juhlat Träskändassa. Tästä juhlasta tuli hyvin kuuluisa, eikä ihmeekään, sillä Aurora oli rakennuttanut juhlaa varten kartanon yhteyteen peililaseista tanssi- ja ruokasalit, ja keisarin metsästysretkeä varten tuotettiin eläimet kartanon puistoon Virosta.

Tultuaan täysi-ikäiseksi tuotti Auroran poika Paul äidilleen paljon huolta. Paul oli kaunis, vilkas ja säkenöivä, mutta myös aivan edesvastuuton pitäen etenkin äitiään ainaisen huolen ja jännityksen vallassa. Paul asui Pariisissa, jonne Aurorakin muutti ja onnistuikin ajoittain vaikuttamaan poikaansa rauhoittavasti. Kuitenkin Paul aloitti taas järjettömän tuhlailun.

Paul meni naimisiin vuonna 1867, ja nyt kun hänellä oli vaimo, Auroran huoli helpotti ja hän palasi Träskändaan päämääränään köyhien ja sairaiden auttaminen. Suomessa raivosi nälänhätä ja kerjäläislaumat vaelsivat tuoden perässään kulkutaudit. Sairastuvat täytyivät, ja taloissa, joissa oli jotain syötävää, ruokittiin 50-60 ihmistä päivässä. Auroralle tuotti suunnatonta iloa ruokkia kerjäläisiä ja valmistaa heille leposijoja mökeissään. Hän yritti saada myös esivallan ja virkamiehet liikkeelle. Sairaita virtasi yhä lisää Helsinkiin, ja Auroralle tuli kiire saada Diakonissalaitos valmiiksi, sillä sairaille ei ollut hoitopaikkaa.

17.12.1867 oli Auroralle suuri ilon päivä, sillä sinä päivänä Diakonissalaitos aloitti toimintansa Unioninkadulla. Samana keväänä Auroran pojan Paulin vaimo sai lapsen.

Kun Paulin vaimo pian kuoli, jäi poika, Elim, Auroran hoiuviini. Paulista itsestään tuli kiihkeä uskova. Aurora muutti Paulin ja Elimin kanssa Pietariin, jonne Paul perusti työkodin, jonka suojissa 200 työläistä sai toimeentulonsa. Tänä aikana Aurora oli onnellinen.

Paul meni uudelleen naimisiin ja hänen uskonnollisuutensa oli laimentunut. Hän kaipasi entistä elämänsä ja antautui viettämään

aikaansa perimänsä San Donaton palatsin ruhtinaana.

Aurora tuki sairaaloita, vanhainkoteja, kouluja ja turvattomien suojelua. Hän perusti myös laitoksia, joista vähävaraiset saivat halvalla ruokaa. Työ-
löntien varteen hän perusti tuvan, jossa maalta tulevat ajomiehet saivat levätä ja lämmitellä.

Auroralla oli useita koiria, hän piti hevosista ja kesäaamuisin pikkulinnut odottivat ruokaansa jo kello viiden aikaan.

Erästä huvilasta hän vuokrasi huoneita, joissa voitiin pitää saarnoja, pyhäkoulua yms. Träskändaan Aurora perusti yläkansakoulun ja oli mielellään mukana koulun juhlissa jakamassa pieniä palkintoja menestyneille oppilaille. Auroralta saivat tukea myös nuoret kirjailijat ja taiteilijat.

Kaikkein rakkain Auroralle oli kuitenkin Diakonissalaitos, vaikka ajatusta ei kuitenkaan aina ymmärretty. Tästä hän oli hyvin pahoillaan.

Vuonna 1875 Aurora osti Diakonissalaitokselle oman talon Katajanokalta, ja vuonna 1877 se muutti nykyiseen paikkaansa.

Auroran poika Paul kuoli 1885 vain 45-vuotiaana. Äidin murhetta kevensi tieto, että Paul oli kuollut uskossa, ja että hänen kuoltuaan ihmiset jäivät häntä kunnioittamaan.

Marraskuussa 1888 paloi Auroran rakas Träskändan kartano. Vaikka palossa tuhoutui

niin paljon Auroralle rakasta, hänet tapasi muutaman päivän päästä tyynenä ja alistuneena. Kartano rakennettiin uudelleen, mutta Aurora ei enää viihtynyt siellä. Kaksi kuukautta myöhemmin kuoli Auroran Emil veli eikä ketään hänen sukupolvestaan ollut enää jäljellä.

Suomessa alkoivat sortovuodet. Aurora, joka oli perinyt isältään ihailun ja rakkauden venäläistä hallitsijaa kohtaan, ja keisarit olivat puolestaan häntä suosineet, oli hyvin pahoillaan tsaarien hyväntahtoisuuden Suomea kohtaan muuttuttua vainoksi ja sorroksi. Hän yritti entisillä hyvillä suhteillaan keisarilliseen perheeseen saada apua Suomelle, mutta mikään ei auttanut.

Viimeiset elinvuotensa Aurora vietti Hakasalmen huvilassaan, mutta vielä vanhanakin hän matkusteli paljon. Muuten hänen elämänsä sujui tasaisesti, erittäin täsmällisten tapojen mukaan. Sydämensä nöyryydestä huolimatta hän pysyi aina ulkonaisilta elintavoiltaan keisarillisenä hovinaisena.

Joka päivä tiettyyn aikaan saapui Hakasalmen huvilalle apua tarvitsevia ihmisiä. Ihmisten hätä - ansaittu tai ansaitsematon - liikkui Auroraa aina. Hän ei voinut olla auttamatta, oli avunpyytjä kuka tahansa. *"Auttaminen ja välittäminen olivat Auroralle yhtä tärkeää kuin hengittäminen."* Kun ihmiset olivat kiittämättömiä tai

käyttivät väärin Auroran hyvävyyttä, hän oli aina valmis antamaan anteeksi ja ymmärtämään. Hän kieltäytyi uskomasta pahaa kenestäkään säilyttään uskonsa hyvän voittoon.

Aurora jakoi avustuksia siinä määrin, että hänen kuukausitullonsa - Demidovin yhtiön antama elinkorko - oli jo ennen kuukauden loppua käytetty. Usein hän joutui lainaamaan rahaa palvelijoiltaan omiin jokapäiväisiin hankintoihinsa.

*"Hänen suurenmoinen hyvän-
tekeväisyytensä ei siis johtunut siitä, että hän sen kautta olisi tavoitellut ihmisten kiitosta, vaan sen välitön lähdesuoni oli hänen rakastavassa sydämessään. Siinä oli hänen työnsä suuruus."*

Aurora Karamzin kuoli hiljaa ja tuskattomasti vanhuudenheikoudesta johtuvaan voimien vähenemiseen 13.5.1902 Hakasalmissa, lähes 94-vuotiaana. Hänet laskettiin haudan lepoon Helsingin vanhalla hautausmaalla 17.5.1902. Siunaustilaisuudessa Vanhassa kirkossa oli tungokseen asti surevia. *"Voiko kuolevainen saada kauniimpaa jälkimuistoa kuin tämä: hän oli köyhien apu, murheellisten lohdutus, nuorten tuki, vanhojen esimerkki ja maansa kunnia."*

JASMINE WESTERLUND, 15 v.

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia. Maksu peritään painatus- ja jakelukulujen peittämiseksi.

MAKSU ON:	kokosivulta	200 mk
	puolisivulta	120 mk
	neljännessivulta	70 mk

Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuisuuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukevien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätömittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

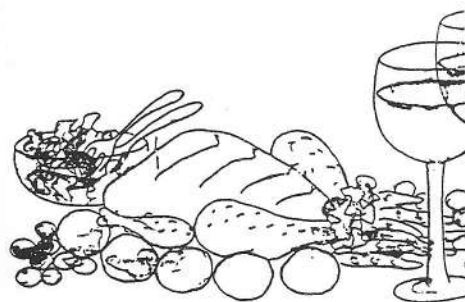
R Ö M P P Ä J Ä I S E T YHTEISTUVALLA

lauantaina 3.10.1998 klo 19.00

HEI KAIKKI JUPPERILAISET!

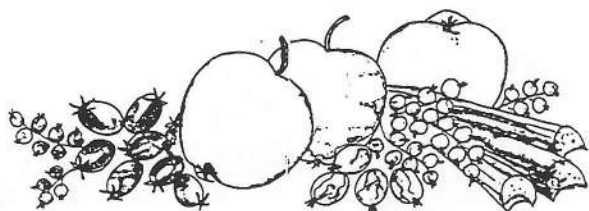
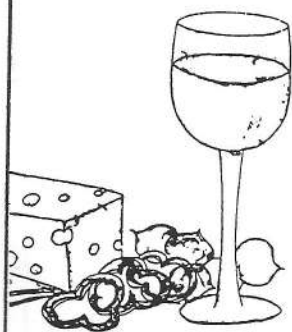
Varatkaapa jo nyt kalenteristanne aika
lokakuun ensimmäiselle lauantaille,
jolloin vietetään perinteistä
RÖMPPÄJÄISJUHLAA
vieläkin perinteisemmällä
YHTEISTUVALLA.

Jupperin uusille asukkaille kerrottakoon, mitä juhlan,
kenties oudolta kuullostava nimi tarkoittaa:
Römppäjäiset on syksyn tilaisuus,
SADONKORJUJUHLA,
jossa syödään, juodaan ja iloitaan seurustelemalla,
tanssimalla ja rattoisalla ohjelmalla,
ja jossa on **HYVÄ ORKESTERI.**

TERVETULOA PITÄMÄÄN HAUSKAA!

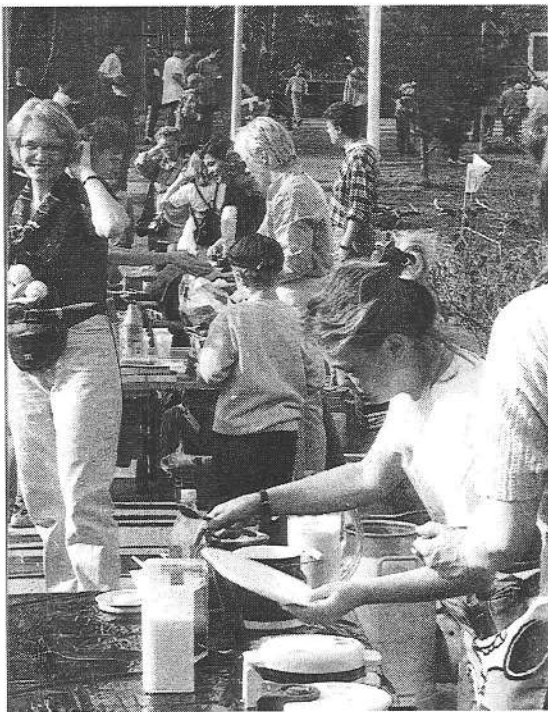
JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS ry

SIMAA JA SIRKUSHUVEJA

Jupperin koulun vanhempainyhdistys ry, koulun oppilaat ja opettajat järjestivät kevättapahtuman Jupperin koululla vapun aattona. Tapahtumalla tuettiin oppilaiden kesäretkien rahoitusta.

Tämänlaatuinen toiminta on erinomaista paikallista toimintaa, sillä nyky-yhteiskunnassa on enää hyvin vähän tilaisuuksia, joissa paikalliset asukkaat tapaavat toisiaan. Laaksolahden, Veinin, Rastaalan ja Jupperin yhteistapahtumia en muista viime vuosilta yhtään, joten toivon tämänlaatuisen toiminnan jatkuvan ja laajentuvan.

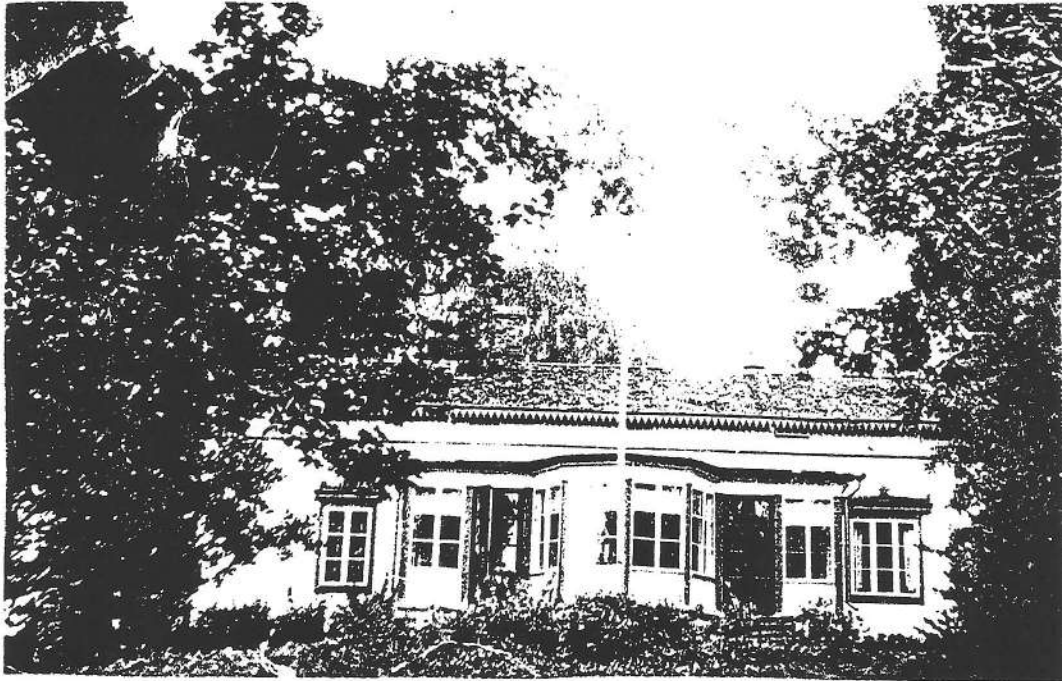
Jupperin koulun kevättapahtumassa oli tilaisuuksiin kuuluvien perinteisten virvoitusjuoma-, makkara-, vohveli- ym. myynnin lisäksi yksi luokista valmistuttanut **pinssin** (rintamerkin), jonka tunnuksena oli lause: *Ilo elää Jupperissa*. Tämä oli tervetullutta uutta ideointia, jolla näitä tilaisuuksia elävöitetään ja piristetään. Uutta oli myös siemenkauppiat, jotka muistuttivat meitä omakotiasukkaita kevätistutuksista.

Tämän kevättapahtuman kaltaisten tilaisuuksien muodostuminen jatkuvaksi perinteeksi ja alueen asukkaiden yhteiseksi kohtaamispaikaksi erilaisten teemojen ympärille, parantaisi varmasti asukkaiden keskinäistä kanssakäymistä ja alueen tuntemista.

OLAVI LAINE
Kotiseutuneuvos

HUHULTA SIIVET POIKKI!

*Jupper gård päärakennus 9.8.1931
(Kuva: Jupperi - Furiiritilasta pientaloalueeksi)*

Kesän alkupuolella kuulin eräiltä jupperilaisilta, että Jupperin tilan päärakennus (vai onko se nykyään Juppila) on myyty, ja samalla kehotuksen mennä uutta omistajaa haastattelemaan, jotta jäsenlehtemme olisi etulyöntiasemassa. Olin kyllä tietoinen, että talo on ollut myynnissä, joten uskoin tietysti asiaan, jonka teki vielä kiinnostavammaksi se, että ostajan sanottiin olevan Ilkka Lipsasen (Danny) veli.

Niinpä sitten lähdin ottamaan asiasta selvää ja ajoin autoni komeasta portista pihalle. Huomasin talon edessä mieshenkilön, jonka luokse suunnistin auton pihatien varteen pysäköityäni.

Esitin itseni ja asiani, ja sainkin tietää, että nyt ovat menneet vellit ja puurot sekaisin. Ei Jupperin tilan päärakennusta ole myyty, vaan Vantaan rajan ja maantien toisella puolella oleva Linnaisten kartano on saanut uuden omistajan, joka on tämä edellä mainittu herra Lipsanen.

Jupperin tilan pehtori **Pekka Lehto**, joka oli pihankunnostustöissä, valisti minua tässä

asiassa. Hänen rouvansa **Vieno Lehto** tuli tuomaan miehelleen juotavaa, ja päästin pehtorin töihinsä takaisin, ja jatkoin keskustelua rouvan kanssa.

Rouva Lehto kertoi heidän asuneen tilalla ja hoitaneen sitä 13 vuotta. Hän esitteli minulle tilan kaunista puutarhaa, ja vei minut kasvihuoneeseen, jossa kasvatetaan Suomen oloissa sangen harvinaista kasvia, viiniköynnöstä. Rypäletertot olivat vielä vihreitä, mutta syksyyn mennessä ne kypsyvät tummiksi ja meheviksi rypäleiksi, rouva Lehto kertoi. Täällä Jupperissa on monenlaisia ihmeitä.

Kiitin rouva Lehtoa rupattelutuokiostamme, ja lähdin hyvillä mielin. Tutustuin mukaviin ihmisiin, ja samalla sain tilaisuuden - tässä ja nyt - katkaista huhulta siivet poikki!

SAINI LANU

Kotona SATTUU

Kotitapaturmat ja
niiden ehkäisy

HYVÄ TERVEYS (päätoimittaja **Jari Ruuskanen**) on julkaissut lehden, joka on omistettu kotona tapahtuville tapaturmille ja niiden ehkäisylle: **Kotona SATTUU**. Lehdessä todetaan kotona olevan vaarallisempaa kuin osaamme arvatakaan. Tilastot kertovat, että kotitapaturmissa kuolee joka vuosi tuhat suomalaista - kaksi kertaa niin paljon kuin liikenteessä. Lievemmin itsensä telovat sadattuhannet, läheltä piti-tilanteisiin joutuu meistä jokainen.

Lehdessä on ohjeet turvallisesta kodista myös eri ikäluokkia ajatellen, eli millainen on lapsen koti, ja millainen ikäihmisen koti.

Ohessa hätänumerot ja neuvot hätäilmoituksen tekemiseen.

HÄTÄNUMERO 112

POLIISI 10022

MYRKYTYSTIETOKESKUS (09)4711 TAI
(09)414392

NÄIN TEET HÄTÄILMOITUKSEN

1. Kerro kuka olet.
Kerro myös mistä puhelimesta soitat ja anna puhelinnumerosi.
2. Kerro, mitä on tapahtunut.
Mikä palaa? Mikä onnettomuus on sattunut?
3. Kerro, missä hätä on.
Ilmoita osoite mahdollisimman tarkasti.
Sovi opastuksesta.
4. Kerro, onko joku vaarassa tai loukkaantunut.
5. Vastaa kysymyksiin.
6. Älä sulje puhelinta ennen kuin saat luvan.

Espoo syrjään kärkihankkeista

Espolaishankkeet, kuten **Kehä II:n** jatkaminen Hämeenlinnan väylälle jäivät syrjään Uudenmaan liiton kartoittaessa kärkihankkeitaan. Suunnitelmaa, johon sisältyvät tärkeimmät laueelliset suurhankkeet, ovat valmistelleet Uudenmaan liitto, lääninhallitus, TE-keskus, ratahallintokeskus, tiepiiri ja merenkulkupiiri. Kärkihankkeiden joukkoon kelpuutettiin vain neljä: E18-tie, kaupunkirata Tikkurila-Kerava, Vuosaaren satama sekä seutukunnittaiset jäte- ja vesihuoltoratkaisut.

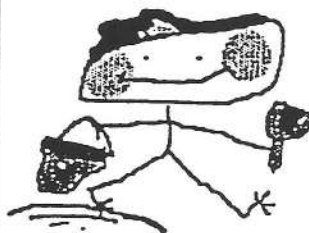
Espoo halusi varoja sekä **Kehä I:n** parantamiseen että **Kehä II:n** jatkamiseen.

Kehä II valmistuu aikataulunsa mukaisesti vuonna 2000 Länsiväylältä Vanhalle Turuntielle. Liikennetarpeet kuitenkin edellyttäisivät sen jatkamista suoraan Hämeenlinnan väylälle.

Otamme nyt 0-5-vuotiaita lapsia
jonoon leikkikouluryhmiimme.

Maksuihin saa Kelan tai Espoon tukea.

Soita ma klo 12-13 tai 18-19
Puh. 847 855

JUPPERIN
MONTESSORI-
KESKUS

LEIKI-OPPI-KEHITYS
PIRJO ERKE P.847855
RINNEPORTTI 4, 02730 ESPOO

Kaiken
takana
on
nainen!

La Sai

MAINOSTOIMISTO

SAILA SALONEN
Mainonnan suunnittelija, MAT

Matkamiehenpolku 1 D, 00320 HELSINKI (Etelä-Haaga)
Puh. (09) 4580 223, fax (09) 4580 343, GSM 0400 - 422100

PRO PITKÄJÄRVI

PITKÄJÄRVITOIMIKUNNAN KUULUMISIA

Huhtikuussa pidetyn Pitkäljärvitoimikunnan kokouksen jälkeen on ehtinyt tapahtua jo yhtä jos toistakin järven kunnostukseen liittyvää.

Touko-kesäkuun vaihteessa suoritettiin järvellä ympäristökeskuksen ja kalastuskuntien järjestämänä nuottausta useina perättäisinä päivinä. Tarkoituksena oli vähentää toisarvoisen kalan määrää, koska järven rehevöitymisoingelman on todettu olevan osittain kalastoperäistä.

Kalaa, pääasiassa pientä lahnaa, tuli nuotalla päivittäin n. 300-400 kiloa. Kaikille yllätyksenä mukana nousi myös pari kuoretta eli norssia, joita järvessä ei kuviteltu olevan. Kalastustalkoisiin osallistui kaikkina kalastuspäivinä riittävästi avustajia, kiitos koordinaattorina toimineen Vanhakartanon kalastuskunnan esimiehen **Tapani Tammelan**.

Pyynti keskeytettiin kuitenkin aiottua aikaisemmin, koska ajankohdasta johtuen särkikalat "loistivat poissaolollaan". Lienevät olleet joukolla kaislikossa kutemassa. Nuottakin vahingoittui tartuttuaan johonkin pohjassa olleeseen määrittelemättömään esineeseen, joten työtä päätettiin jatkaa syksymmällä, kuitenkin vielä tämän kesäkauden aikana.

Ympäristölautakunta vieraili Pitkäljärvitoimikunnan kutsumana kesäkuun alussa Laaksoalahden monitoimitalolla. Laaksoalahden Huvilayhdistys oli kiitettävällä tavalla huolehtinut kaikista käytännön järjestelyistä aina kokoustilasta kahvitarjoiluun ja lautakunnan jäsenille järjestettyyn veneretkeen.

Pitkäljärvitoimikunnan edustajille tarjoutui mahdollisuus keskustella lautakunnan jäsenten kanssa ennen heidän kokoustaan ja kysellä järveä koskevia asioita.

Vantaan Sanomien kirjoituksessa 9.8.98 kerrotaan, että Pitkäljärven kunnostuksesta on tehty edustakuntakysely, johon hallituksella on kuukausi aikaa vastata. Kansanedustaja **Jaakko Laakso** tiedustelee, aikooko hallitus tukea taloudellisesti Pitkäljärven nelivuotisen kunnostussuunnitelman toteuttamista.

Kunnostamiseen tarvittaisiin arviolta kaksi miljoonaa markkaa. Laakson mukaan Espoo on päättänyt toteuttaa suunnitelman, mikäli myös Vantaa, valtiovalta ja mahdollisesti EU osallistuvat kustannuksiin.

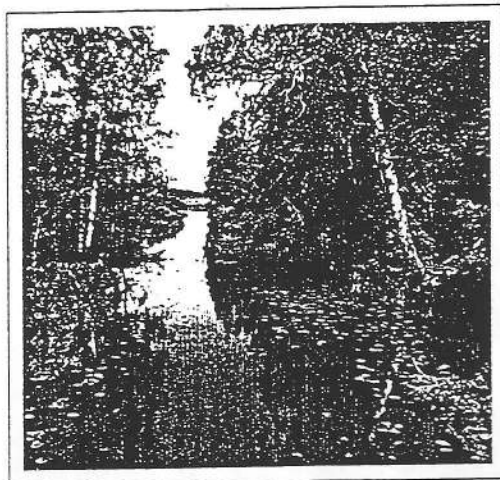
Pitkäljärviasia on nyt mielenkiintoisessa vaiheessa ja lähitulevaisuus näyttää, mihin suuntaan edetään. Toivottavasti hallituksen vastaus edustakuntakyselyyn on myönteinen!

10.8.1998

JUHANI TARVAS

Pitkäljärvitoimikunnan sihteeri

ESPOO

Antton Keto:

**ESPOON PITKÄJÄRVEN
KUNNOSTUSSUUNNITELMA**

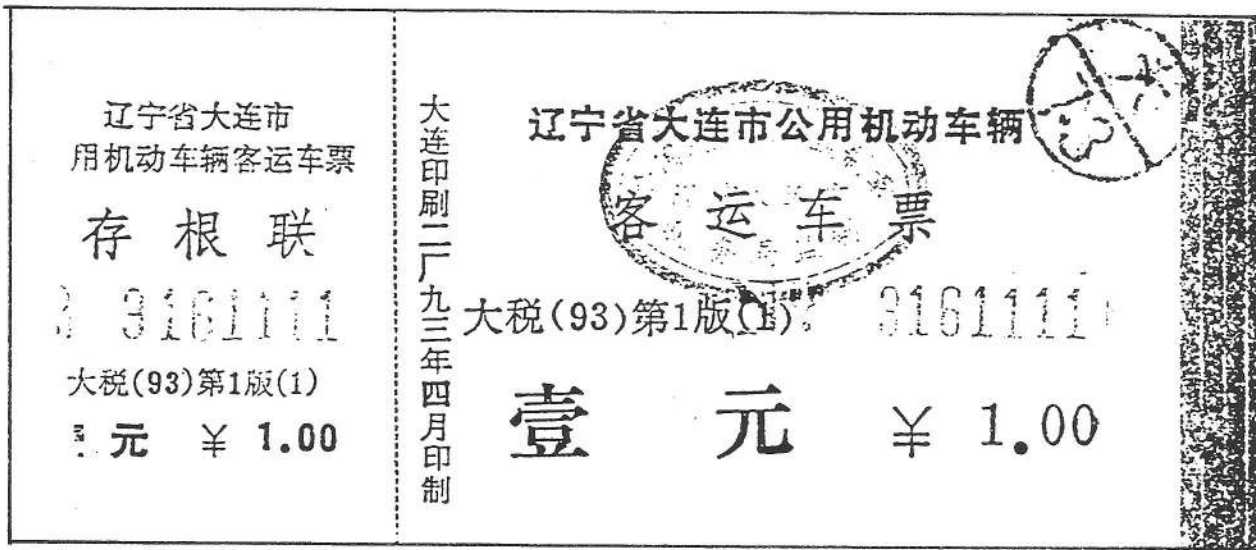
TAIWANIN POJAN MERKIT

Nykyisessä sangen moninaisessa ja kansainvälistyneessä maailmassa saattaa tulla mitä ihmeellisimpiä pulmia ratkaistavaksi.

Niinpä erään suomalaisen yrityksen tilintarkastuksen yhteydessä tuli esiin oheisen kuvan osoittama tosite. Mikä se oli? Eipä muuta kuin tulkitsemaan outoja merkkejä. Nehän tarkoittavat aivan selvästi kaupunkikuvaa elävine, pirteine ja risteävine katuiineen.

Lopun tulkitseminen onkin helppoa. Vasemmalla alhaalla ostokset suorittanut henkilö seisoo paketit sylissä tarvitin kyytiä. Sen hän saakin autolla, joka on varustettu mittarilla. Kuljetuksen hinta on 1 jotakin valuutaa.

Keskimmäisessä rivissä näkyy kuskin ajotauluun merkkäama päivämäärä ja kyydin numero. Kaikki on lopuksi varmennettu

Ylimmäisessä vaakarivissä vasemmalta luettuna näkyy aivan selvästi kolme rakennusta. Ensimmäinen on kerrostalo parvekkeineen ja räystäineen. Toinen on vanha matalampi ja puulämmitteinen kaksikerroksinen asunto, joka kuitenkin on liitetty kunnalliseen viemäriverkostoon.

Kolmas taas on vinokattoinen varasto- ja liikerakennus. Jalankulkija rientää katsomaan näyteikkunassa olevia asusteita tai tekstiilejä, ihastuu niihin ja menee ovesta sisälle tiskin ääreen ostaen ison kasan tavaraa.

soikealla autovarikon leimalla, jossa näkyvät huoltorakennukset ja lepäävät ajajat.

Täysin ymmärrettävää, eikö totta? Tilintarkastajan mielessä vain herää ajatus, että liittyykö ostoksilla käynti yrityksen toimintaan, vai onko se yksityistä käyttöä??

Olisivatpa suomalaiset tositteetkin yhtä helppo lukea ja ymmärtää!

SEPPO RÄISÄNEN

PITKÄJÄRVEN VPK:n NAISOSASTO JÄRJESTÄÄ SIENIKURSSIN

kaikille kiinnostuneille keskiviikkona 16.9.1998 klo 18.00
osoite: Palokunnanpuisto 5

Uudenmaan Marttojen sienineuvoja vastaa kysymyksiisi sienistä.
Omat sieninäytteet mukaan.

TERVETULOA!

LAPSI TARVITSEE ISÄÄ JA ÄITIÄ

Miltä mahtaa pienen lapsen sydämessä tuntua, kun hän huutaa äitiä ja isää, mutta kumpikaan ei tule?

Pienen lapsen on vaikea ymmärtää sitä, missä äiti ja isä ovat. Hän makaa pimeässä huoneessa, kun yhtäkkiä ovi avautuu, ja äiti ja isä ovat siinä. He molemmat. Ei pelkääntään äiti tai vain isä, vaan he kaksi yhdessä. Äiti hellänä ja ymmärtäväisenä ja isä isona ja turvallisena. Silloin itku loppuu.

Lapsi kasvaa vähän, ja miettii, minne isä on lähtenyt, kun vain äiti on täällä. Hän rakastaa äitiä, mutta kaipaa isäänsä niin kovasti. Alkaa itkettää, äiti tulee...

Äiti tulee ja halaa, ja kysyy: - Mikä huoli on?

- Missä isä on? lapsi kysyy. Mutta äiti ei vastaa. Miksi hän ei vastaa? Kävelee vain pois.

Kun lapsi kasvaa lisää, hänen rakkautensa äitiin säilyy, mutta sydämessä on myös tyhjä kolo.

Yhä hän miettii, missä isä on. Kukaan ei puhu hänestä, eikä isä ole ollut kotona moneen vuoteen. Miten isä on voinut hylätä hänet? Eikö isä rakasta häntä?

- Minua sattuu niin kovasti, mutta haluan, että sattuu enemmän.

Hän ottaa veitsen käteensä, mutta pudottaa sen heti. Ei, hän ajattelee, minä en ole hylkääjä, vaikka isä onkin.

Hän huutaa, kirkuu ja hakkaa seiniä, mutta silti isä ei ole paikalla rauhoittilemasa häntä.

Lapsi siis todella tarvitsee molempia vanhempiaan, vaikka hän saisi toiselta kuinka paljon rakkautta.

Lapsi haluaa kasvaa tasapainoisessa ympäristössä, ympäristössä, jossa häntä tukee sekä isä että äiti.

SANNA, 16 vuotta

Glimsin historia ^{Esseen saromat} yksissä kansissa

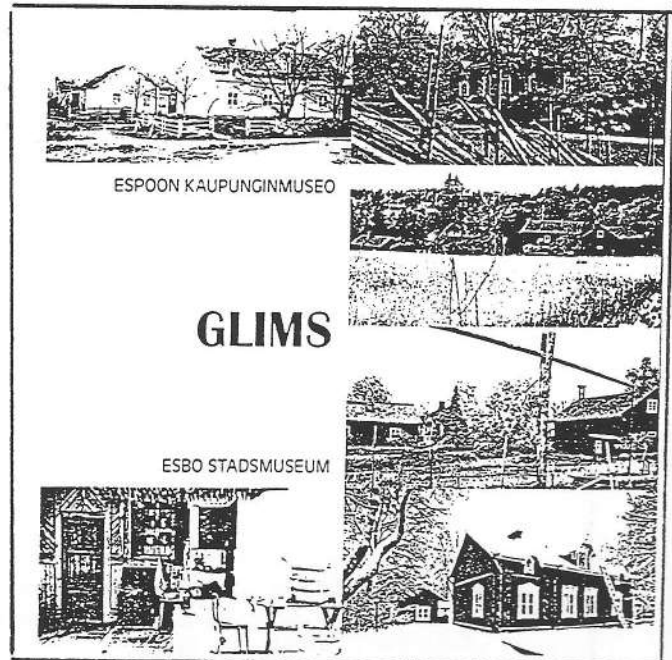
Espoon kaupunginmuseo on jälleen suorittanut merkittävän kulttuuriteon, kun se on julkaissut 40-vuotistapahtumansa yhteydessä historiikin Glimsin talosta ja museosta.

Itse asiassa kirja on paljon enemmän kuin vain yhden talon historia. Se on samalla tiivistetty esitys espoolaisesta elämänmuodosta 1500-luvulta nykypäivään. Turusta Viipuriin johdetaan ns. Kuninkaantien varrella sijainnut tila, joka usein toimi myös kestäkievarina, oli kappale oman aikansa valtakunnan historiaa. Sen kurkkihien alla yöpyivät sekä korkeat virkamiehet että muu matkustava rahvas. Toisinaan taas talossa pidet-

tiin kärejä tai muita virallisia toimituksia.

Sivutuotteena tulee esiin myös koko joukko espoolaista sukuhistoriaa. Eri aikakausien kansanlämää on kuvattu ansiokkaasti, pimeltä puoliakaan unohtamatta. Samoin on kerrottu vaateuksen kehittymisestä sekä siitä, miten tärkeitä hepenet olivat vielä perunkirjoitussakin.

Glims-teos jatkaa onnistuneesti kirjasarjaa, jossa aiemmin ovat ilmestyneet mm. Albergan kartanoa sekä Villa Rulluddia kuvaavat teokset. Kirjaa myy mm. Kaupunginmuseo sekä hyvin varustetut kirjakaupat - ainakin Espoossa.

HYMYÄ HUULEEN

Koonnut: JULIA TARVAINEN, 13 v.

- Mikäs sinun nimesi on?
opettaja kysyi ensimmäisenä
koulupäivänä.

- Ville.

- Mutta tässä lukee, että
Viljami. Pois kaikki
lempinimet, Villet ja Kallet.

- Kukas sinä sitten olet?
opettaja kysyy toiselta
pojalta.

- Kaljami, poika vastaa.

- Menetkö sinä mielelläsi
kouluun? tati kysyi Pikku-
Kallelta.

- Voi kyllä, Pikku-Kalle
vastaa. - Menen mielelläni
kouluun, tulen mielelläni
koulusta, mutta en millään
jaksaisi olla siellä.

- Opettaja, voiko sellaisesta
rangaista, mitä ei ole
tehnyt?

- Ei tietenkään, sehän olisi
epäoikeudenmukaista.

- Luojan kiitos! En nimittäin
ole tehnyt läksyjäni.

Pikku-Kalle tuli kouluun
myöhässä. Käytävällä hän
tapasi rehtorin.

- Taas myöhässä, rehtori
sanoi päätään puistellen.

- Niin minäkin, Kalle
vastasi.

- Kalle, missäs sinun
todistuksesi on?

- Mä lainasin sitä Villelle.
Se halus järkyttää isänsä.

Opettaja kertoi
uskonnontunnilla:

- Kun kuolemme, meistä
tulee enkeleitä. Kiltit
ihmiset saavat valkoiset
siivet, mutta tuhmillle
annetaan mustat. Kalle,
sinä olet ollut kovin tuhma
viime aikoina, joten koitapa
parantaa käytöstäsi!

- Ei se niin nuukaa ole,
Kalle totesi. - Pääasia, että
saa lentää.

- Kyllä näin huonosta
todistuksesta pitää saada
selkäsäuna.

- Olen samaa mieltä, isä.
Minäpä tiedän, missä
opettaja asuu.

- Mitä yhteistä on
atomipommilla ja
Vesivehmaan jenkalla?

- Siinä meni nuoret sekä
vanhat samanlailla.

Mitä eroa on opettajalla ja
terroristilla?

- Terroristilla on
myötätuntoa.

Mitä eroa on perunalla ja
nykynuorisolla?

- Peruna on kasvatettu.

JUPPERILAINEN - LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN

jos et vielä ole jäsen!

327 jupperilaista on jo omakotiyhdistyksemme jäseniä.
Tavoitteenamme on, että kaikki jupperilaiset olisivat jäseniä,
sillä monet etuisuudet jaetaan jäsenmäärän mukaisesti.

JÄSENMAKSUA EMME PERI, LIITTYMISMAKSU ON 100 MK

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN
JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI
arvoltaan 80 markkaa - niin kauan kuin kirjaa riittää.

Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäseneseen
tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot
ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden kääntöpuolella.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

UUTTA TAIDETTA

Maalauksia on yleensä totuttu pitämään sisätilojen koristuksina, vaikka suuret mainostaulut lyhytaikaisina mm. ulkoseinillä ovatkin tavanomaisia. Pat-saita sen sijaan näkee useinkin talojen piholla, joten taide kuuluu myös pihakulttuuriin.

Nyt kuitenkin on Jupperissa, Riihiniityntie 13:n seinässä maalaus, jossa talon isäntä huuhtoo vaskoolissaan kultaa Lapissa. Aihe on onnistuneen havainnollinen, sillä **Malkki** on ammatiltaan kultaseppä. Näin ollen raaka-ainetta kaivattaneen.

OLAVI LAINE

YHDEKSÄNKULMAINEN PEILI

Kanta-Espoon seurakunta järjestää mahdollisuuden tutustua enneagrammiteoriaan. Se on uusi itsetuntemuksen ja yhteisöjen kehittämisen väline, jonka perusajatukset tosin ovat vuosisatoja vanhoja.

Enneagrammin mukaan erilaisuus on merkittävä voimavara. Se on osoittautunut hyväksi apuvälineeksi itsetuntemuksen ja erilaisuuden arvostamiseen. Ihmiset jakaantuvat enneagrammissa yhdeksään eri persoonallisuusryhmään. Kukin ryhmä katselee elämää kuin erilaisten silmälasien läpi, kukin on valinnut itselleen tietyn selviytymisstrategian. Valittu näkökulma vaikuttaa ihmissuhteisiin, työhön - koko elämään.

*Kurssi järjestetään Laaksolahden seurakuntatalolla, os. Laaksolahdentie 41
18.9. kello 18 alkaen kahvi ja työskentely 18.30-21 ja
19.9. kello 10-18.*

Kurssin hinta on 100,- ja siihen sisältyy lounas ja kahvit.

Kurssin ohjaajana toimii teologian maisteri, enneagrammiohjaaja Leila Valtonen.

Työskentelyn kannalta on tärkeää, että tutustut aiheeseen etukäteen esim. seuraavien kirjojen avulla: Leila ja Olli Valtonen: Yhdeksänkulmainen peili tai Baron-Wagele: Yhdeksän hyvää tyyppiä.

Tule mukaan yksin tai porukalla. Tuo mukanaasi tietoja oman järjestösi toiminnasta, sillä kurssin aikana on esillä eri vapaaehtoistyön mahdollisuuksia.

Ilmoittautuminen 10.9. mennessä p. 8050235 ti ja pe 9-12 tai jätä viesti vastaajaan.

Tiedustelut myös 040-5130862

Tiina Kalske.

Kehitä itseäsi -

hae virikkeitä yhteisöllesi

**LAAKSOLAHDEN
SEURAKUNTATALOLLA
18. - 19.9.**

**Kukaan ei voi tuntea toista,
jos ei tunne itseään.**

**Ja kukaan ei voi tuntea itseään
oppimatta tuntemaan toista.**

TAPAHTUMAKATSAUS

TEKSTI: Saini Lanu KUVAT: Olavi Laine, Saini Lanu ja Silve Sahlan

YHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUS

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräisessä kevätkokouksessa keskiviikkona 22.4. klo 18.30 Tammenterhossa oli osallistujia 17, kaikki varsinaisia jäseniä.

Ennen virallisen kokouksen alkua julkistettiin yhdistyksen pöytästandaari ja luettiin sen jakoa koskevat, johtokunnan laatimat säännöt. Ensimmäinen, numeroimaton pöytästandaari luovutettiin ikään kuin tekijäkappaleena **Juhani Tarvakselle**, joka tietokoneellaan piirsi ensimmäisen luonnoksen, ja joka muutenkin toimi aktiivisesti yhdistykselle tärkeää tunnusta suunniteltaessa ja toteutettaessa.

Kevätkokouksen esityslistalla olivat yhdistyksen sääntömääräiset asiat:

- käsiteltiin ja hyväksyttiin johtokunnan esittämä ja jäsenlehdessä 2/98 julkaistu toimintakertomus vuodelta 1997;
- esitettiin ja käsiteltiin vuoden 1997 tilinpäätös;
- luettiin tilintarkastajien kertomus;
- hyväksyttiin tilit ja myönnettiin vastuuvapaus johtokunnalle ja muille tilivelvollisille tilikaudelta 1.1.- 31.12. 1997; päätettiin merkitä pöytäkirjaan, etteivät tili- ja vastuuvolliset osallistuneet tilien käsittelyyn;

- muut esille tulleet asiat olivat:

- **Artturi Winqvist** toi esille Pitkäjärventien meluaidan rakentamisen, jota vastustetaan Jupperin puolella asuvin keskuudessa, ja päätettiin, että omakotiyhdistys harkitsee kannanottoaan em. asiasta Laaksolahden monitoimitalossa ti 5.5. klo 18 pidettävän tiedotus- ja keskustelutilaisuuden jälkeen;
- todettiin läpikulkuliikenteen varsinkin Pitkäjärventiellä, mutta myös Riihiniityntiellä lisääntyneen edelleen - etenkin Pitkäjärventien raskas liikenne on lisääntynyt - ja jos Kehä II:n rakentaminen pysähtyy Turuntielle, asia vain pahenee, jonka vuoksi omakotiyhdistys veloitettiin seuraamaan valppaana asioita sekä yksin että yhteistyössä alueen muiden yhdistysten kanssa;
- **Kalevi Mönkkönen** kyseli vastuullista Jupperin rannalla kasvaneen, n. 150-vuotiaan kuusen kaatamiseen; yhdistys selvitti kuusen kaadetun Espoon kaupungin puutarhosaston toimeksiannosta; yhdistyksen johtokunta veloitettiin olemaan tarkempi vastaavissa tilanteissa ja ottamaan kantaa voimakkaisiin maisemamuutoksiin; lisäksi johtokunnan on viestitettävä Espoon kaupungille, että suunnitelluista maisemamuutoksista olisi pyydettävä

yhdistykseltä lausunto;

- **Pitkäjärvi-toimikunnan** puheenjohtaja **Olavi Laine** kertoi viimeisimmät kuulumiset toimikuntatyöskentelystä, mm. Vantaa on ilmoittanut, että viimeisin uhka Pitkäjärvelle, eli **Grönbergin Lyijysulaton** jätemassat betonoidaan ja harkot vieään Helsinkiin.

Kevätkokouksen puheenjohtajana toimi **Juhani Tarvas** ja sihteerinä **Saini Lanu**. Pöytäkirjan tarkastajina olivat **Olavi Laine** ja **Kalevi Mönkkönen**.

SIIVOUSTALKOOT

Yhdistyksen siivoustalkoot olivat kevään myöhäisyydestä johtuen vasta keskiviikkona 6.5. Perinteinen yhdistyksen järjestämä jätelava tuotiin Tammenterhon pihalle tiistaina 5.5., ja siihen kertyikin taas tavan mukaan runsaasti erilaista palamatonta jätettä sekä ihan kelvollista kierrätystavaraakin.

Talkoolaisia ei ollut kuin parisenkymmentä. Missä syy lienee, kun joka kevät talkoolaiden määrä vähenee? Sää oli sateinen ja kylmä, joten sekin lienee verottanut osallistujia tai ainakin sammuttanut talkoohengen palon.

Tammenterhossa nautittiin taas talkookahvit ja -mehut lisukkeineen.

RANTATALKOOT

Rantatalkoissa torstaina 14.5. oli talkoolaiden määrä vähentynyt kymmeneen. Kevään säät eivät kyllä kovin suosiollisia olleet, joten uimaranta jo käsitteenä lienee ollut vieraantuntuinen.

Virvokkeet nautittiin rannalla.

Jupperin Omakotiyhdistys oli mukana Auroran Kyläjuhlassa sunnuntaina 24.5. heti aamusta alkaen. Tuuli navakasti pohjoisesta, lämpötila oli vain viisi astetta ja vettä tuli taivaalta vähän väliä. Nyt oli yhdistyksen telttakatos tosi tarpeen. **Haapamäen Kai** sen toi ja pystytti meidän jupperilaisten avulla. Katos oli suosittu sateenpaikopaikka muillekin juhlijolle.

Oli harmi, että sää teki tepposet, sillä kyläjuhlien valmisteluissa oli todella nähty vaivaa ja ohjelmaa oli runsaasti. Oli perinneleikkejä, kilpailuja, erilaisia musiikkiesityksiä, teatteria sekä lapsille että aikuisille, näytellyitä, yhteislaulua ja vapaata jamittelua. Esiintyjinä olivat *Espoon Pelimannit*, *"Kylähullut"*, *Teatteri Hyrrä, Terho & Ulla ym. Jäänsärkijät*. Lasten näytelmät sentään olivat sisätiloissa. Itse *"Aurora Karamzin"* oli kaikessa hyörintässä mukana ja veti porukkaa niin tanssimaan kuin laulamaankin.

Virvokkeita oli runsaasti ja komea soppakanuuna jakamassa hernerokkaa, joka olikin sään huomioon ottaen sopiva ruokalaji melkein kohmeessa kärvistelevälle joukolla, se lämmitti kroppaa ja mieltä. Kuuma kahvi ja lämpimät sekä herkulliset hillolla ja kermalla höystetyt vohvelit menivät myös vauhdilla kaupaksi.

Yhdistyksen historiikki, 20-vuotisjuhlalehti ja Jupperi-kortti olivat kaupattavina - kiinnostivat selailemaan, mutta rahat lienee menneet herkutteluihin, koska montaa ei kaupaksi mennyt. Mutta saimmepa hiukan "propagoida" Jupperin puolesta, ja tarjota telttakatoksessamme suojaa sateelta.

Säästä huolimatta Auroran kyläjuhlat oli mukava ja viihtyisä tapahtuma.

käännä

22 ELÄVIÄ KUVIA

Yksi tämän kesän harvoista aurinkoisista ja lämpimistä päivistä sattui sopivasti **Ann-Marie Forsbergin** taidenäyttelyn avajaisia juhlistamaan. Kaivostien ja Kaivosmäen kulmassa sijaitsevan valkoisen talon autokatoksesta oli luotu taidegalleria - *Garage Gallery* - jonka sisä- ja ulkoseinille ripustetut maalaukset vangitsivat katsojan silmää sekä herkillä että räiskyvillä väreillään.

Suurin osa näytteillä olleista töistä oli öljyvärimaalauksia, mutta joukossa oli myös akryyli- ja guassi-töitä. Luonto kukkineen, puineen, valoineen ja varjoineen kuin myös ihminen aisteineen luonnon oleellisena osana heijastui ja peilautui maalauksissa väreiltään valoisana myös tummatkin sävyt kirkastaen. Itselleni jäi näkemästäni hyvin myönteinen ja lämmin tunnelma. Näyttelyn nimi *Eläviä kuvia* osuu kohdalleen, sillä maalauksissa aisti elämän läsnäolon.

Mieleeni jäivät ikään kuin verkkokalvolle ikuistuen muutamat maalaukset, kuten *Syntyminen*, joka oli kuin eräänlainen alkuräjähdyks, ja *Kuoleminen*, jonka aistin tyynenä ja valoisana rauhana. *Poikaenkeli* valloitti herkillä vaaleansinisyydellään ja *Aurinkolapsi* hehkuvalle keltasävyyllään. *Herkkä korva* kiehtoi salaperäisellä symboliikallaan samoin kuin *Ääniä yössä*.

Iris Ann-Marie Forsberg, s. Kovanen
peruskoulun luokan opettaja,
HuK kielikylpyopettaja

Taideopinnot:

- Piirustuksen erikoistumis-
kurssi ala-asteiden opettajille
1969, Hels.va Opett. Kor-
keakoulu
- Taidehallin öljymaalauks-
kurssi, kesä 1972

Taideteollisessa Korkeakou-
lussa, Koulutuskeskuksessa
suoritetut opinnot vv. 1992-
1998:

- Piirustus ja maalaus I-III 12
ov., opettajat *Juha Saitajoki*,
Joop van Zeehoven, *Juha*
Sääski
- Maalauksen kritiikkityöpaja,
2 ov., *Juha Sääski*
- Väriteoria, 2 ov., *Pekka*
Hepoluhta
- Opetuksen kuvallinen doku-
mentaatio, 2 ov.

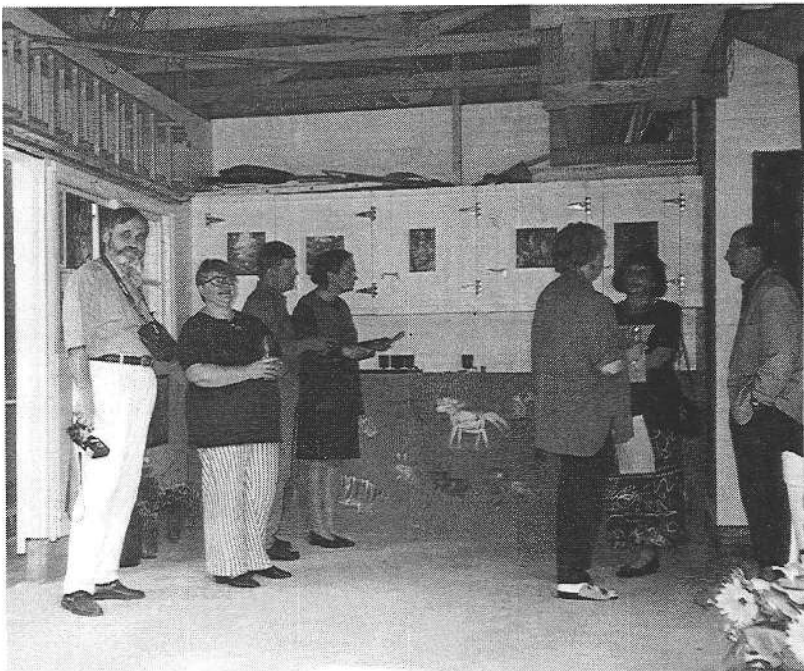
Näyttelyt:

- TAIK-yhteisnäyttely v.
1995, *Galleria Jangva*, Hel-
sinki, 3 työtä

Muu kuvataiteellinen toi- minta:

- Kuvitustehtäviä
- Matematiikkaa esikoulu-
laisille, *Yrjö Yrjönsuuri*, 1969
- Den gode Herden -lasten-
lehti, 1976-1983

Espoo Art ry:n jäsen

Vas. Bengt ja Ann-Marie Forsberg

*Säilytä rakkautesi luontoon. Se on
pettämätön keino ymmärtää taidetta
yhä paremmin.*

- *Vincent van Gogh*

ESPOON KAUPUNGINMUSEO TÄYTTI 40 VUOTTA

Glims talomuseo kevättalvella 1995

Espoon kaupunginmuseon 40-vuotisjuhlaa vietettiin 17.5. aurinkoisessa ja lämpimässä säässä Glimsin talomuseon avarassa pihassa. Keski-ikään ehtinyt kaupunginmuseo on edelleenkin vailla omaa rakennusta, mutta ilmojen haltijat näyttävät sitä suosivan ja tarjoavat aurinkoa ja lämpöä suurillekin pidoille. Hiukan kyynisesti ajatellen voisi vähempi suosio olla hyväksi - ehkäpä rankkasade myrskytuulen kera pistäisi vauhtia päättäjiin museon rakentamiseksi.

Miljööinä Glims talomuseo, johon vuonna 1958 Espoon kunnan 500-vuotisjuhlallisuuksien innoittamana Espoon kaupunginmuseo perustettiin, tuo nykyaikanakin parhaiten esiin sen perinteisen espoolaisuuden, joka tällaisessa vuosijuhlissa kuitenkin palautuu mieleen.

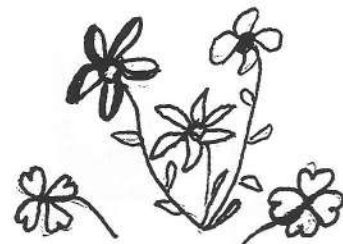
Näin varsinkin, koska toiveet tulevaisuuden näkymistä tulivat hyvin esiin kulttuurilautakunnan puheenjohtajan **Kari Sakselan** erinomaisessa puheessa.

Museon 40-vuotisjuhlan ohjelma muodostui kotiseutuhenkiseksi ja painottui osittain Espoon alkujuurille ruotsinkielisenä pitäjänä. Kotiseudun puheenvuoron piti *Esbo hembyggsförening rf*, musiikista vastasi *Leikarit*, *Emma Westin* lauloi *Tapani Mäkisen* säestäessä harmonikalla ja *Soukan kansantanssijat* esiintyivät tanssikooreografinaan *Varpu Heinonen*.

Tasavallan presidentin puoliso, rouva *Eeva Ahtisaari*, joka oli Espoon kaupunginmuseon ensimmäinen kotiseutus sihteeri ja niin muodin luomassa alkuaian museotoiminnan puitteita, kunniotti läsnäolollaan tilaisuutta.

Kaupunginmuseon 40-vuotisjuhlassa julkistettiin *Glims-kirja*, joka kertoo Glimsin tilan historiaa sen ensimmäisten isäntien ajoista 1540-luvulta lähtien. Vuosijuhlissa avattiin myös Glims talomuseon *Puolikuuta peipposesta...* -näyttely.

Kutsukortissa oli selvä kieltö: ei puheita eikä lahjoja. Niinpä yhdistys, jonka pöytästandaari oli julkistettu vajaa kuukausi ennen museon juhlaa, luovutti museolle tervetuliaiskahvitilaisuudessa ilman sen kummempia muodollisuuksia numerolla 1 varustetun pöytästandaarin, jonka otti vastaan museotoimenjohtaja *Mariina Perkkö*.

Syksy 98
Hösten

MENNÄÄNKÖ KONSERTTIIN?

1) Kun yhdistys ostaa vähintään 30 lippua johonkin konserttiin, se saa ne 50 markan hintaan (norm. 80 mk) ja lisäksi Tapiola Sinfonietta järjestää kuljetuksen konserttiin ja takaisin.

2) Kun yhdistys ostaa vähintään 10 normaalihintaista lippua johonkin konserttiin, se saa kaksi vapaalippua kaupan päälle.

Kiinnostuneet ottakaa yhteys
puh. 854 6054/Saini Lanu

Syyskuu

To 17.9. klo 19.30 ■ ■

Tapiolasali

Jean-Jacques Kantorow
Elisabeth Batiashvili, viulu

Fauré: Pavane op. 50

Schubert: Konzertstück D-duuri

Saint-Saëns: Havanaise

Nuorvala: Sarja jousille (ke.)

Mozart: Sinfonia nro 35 D-duuri "Haffner" KV 385

Pe 25.9. klo 19.30 ■

Tapiolasali

MOZART IV

Okko Kamu

Tuija Hakkila, piano

Mozart: Pianokonsertto nro 5 D-duuri KV 175

Mozart: Pianokonsertto nro 20 d-molli KV 466

Vanhal: Sinfonia nro 1 g-molli

Jean-Jacques Kantorow

Elisabeth Batiashvili

Lokakuu

To 8.10. klo 19.30 ■

Tapiolasali

Tampereen kaupunginorkesteri

Eri Klas

Cynthia Makris, sopraano

Raimo Sirkkiä, tenori

Eri Klas

Orreita Verdin, Puccinin ja Mascagnin oopperoista

Cynthia Makris

Pe 16.10. klo 19.30 ■

Tapiolasali

MOZART V

Jean-Jacques Kantorow

Eero Heinonen, piano

Mozart: Pianokonsertto nro 25 C-duuri KV 503

Pianokonsertto nro 15 B-duuri KV 450

Serenadi nro 5 KV 204

Pe 30.10. klo 19.30 ■ ■

Tapiolasali

John Storgårds

Harri Mäki, klarinetti

Schubert: Sinfonia nro 4 D-duuri 417

Nuorvala: Klarinettikonsertto (ke.)

Saariaho: Solar

■ = Punainen kausikorttisarja
10 konserttia 630/400 mk

■ = Sininen kausikorttisarja
5 konserttia 340/220/100 mk

= Keltainen kausikorttisarja
5 konserttia 340/220/100 mk

Koko maan kattava palvelu kirjapaino- ja konttori-
papereiden sekä kirjekuorten toimituksissa.

PAPERITUKKULIIKE

J. ELIASSON OY

SANTARADANTIE, 01370 VANTAA

PUHELIN (09) 4761 4100, TELEFAX (09) 4761 4130

RISUJEN POLTTO JA AVOTULEN TEKEMINEN PIENTALOALUEELLA

Poimintoja Espoon kaupungin palolaitoksen tiedotteesta (palotarkastaja Yrjö Saastamoinen):

Pientaloalueella voidaan tontilta kertynyt kasviperäinen aines hävittää polttamalla. Risunuotion tekeminen tontille ilman paloviranomaisen lupaa on sallittu 15.9. - 30.4., **jos polttamisesta ilmoitetaan Espoon palolaitoksen valvomoon p. 8699**, eikä siitä saa aiheutua kohtuutonta haittaa naapureille ja lähiympäristölle. **Muuna aikana avotulen tekeminen taajama-alueella vaatii aina paloviranomaisen luvan. Lupaa ei anneta metsäpalovaroituksen ollessa voimassa.**

Naapurit ja lähialue on aina huomioitava ja **suositeltava käytäntö on**, että lähinaapureille käydään aina ilmoittamassa nuotiosta, jolloin heiltä samalla saadaan mahdollinen suostumus. Savun haju ei kaikkia miellytä, joten **polttaminen on lopetettava**, jos siitä valitetaan. Risujen polttamisesta aiheutuneita valituksia hoitaa poliisi järjestyssääntörikkomuksina.

Espoon kaupungin ympäristökeskus painottaa kasvijätteen hävittämistä joko **kompostoimalla** tai **viemällä se Ämmässuon kaatopaikalle kompostoitavaksi.** Puhtaat puutarhan kasvijätteet voi tuoda peräkärryllä, paketti- tai henkilöautolla **ilmaiseksi**, kuorma-autolla tuotu kuorma maksaa **95 markkaa.**

Muistilista kasvijätteen hävittämiseen:

1. Ilmoita nuotiosta taajama-alueella palolaitoksen valvomoon 15.9. - 30.4. välisenä aikana p. **8699**.
2. Muuna aikana tarvitse avotulentekoon paloviranomaisen luvan, jonka saa arkisin puhelimitse päivystävältä palotarkastajalta klo **8.30 - 11.30**, p. **8696815**. **Lupaa ei anneta metsäpalovaroituksen aikana.**
3. Varaa aina alkusammutin polttamispaikan läheisyyteen esim. **puutarhaletku, sammutin, lapio, vesiämpäreitä yms.**
5. Pyri välttämään savuhaitat naapureille: **huomioi tuulen suunta ja kerro nuotiosta etukäteen.** Koska kohtuutonta haittaa ei ole määritelty, **polttaminen on lopetettava heti, jos siitä joku valittaa.**
6. Tee nuotio mahdollisimman **etäälle rakennuksista.**
7. Nuotiota **ei saa hetkeksikään jättää ilman valvontaa.** Sammuttamisen jälkeen tarkkaile vielä ainakin kaksi tuntia.
8. **Rakennusjätettä ei saa polttaa!**
9. **Käytä kasvijäte mieluummin maanparannukseen kompostoimalla se!**

VÄHÄARVOISISTAKIN KALOISTA SAA MAUKASTA RUOKAA

Suomen Kalamiesten Keskusliitto on julkaissut vähäarvoisten kalojen käsittely- ja valmistusohjeista lehden *Keisarillinen Kiiski* (ohessa lehden kansikuva). Koska omaa järveämme, Pitkäjärveä on näistä vähäarvoisista kaloista tämän kesän aikana puhdistettu ja hommaa vielä jatketaan, on ohessa kolme kalaa, kiiski, lahna ja särki käsittelyohjeineen ja resepteineen.

Kiiski *Gymnocephalus cernuus*

Käsittelyn alussa liukkaudesta eroon

Kiisken jatkuvasta limanerityksestä päästään kätevästi sekoittamalla sopivasti karkeaa suolaa kalojen sekaan. Kaloja hämmennetään muutamana kerran ja runsaan puolen tunnin kuluttua ne huuhdellaan. Tällöin lima irtoaa ja kaloista saa pitävän otteen kun niiden pinta muuttuu jopa karheaksi.

Pienemmistä kiiskistä kannattaa keittää liemi sen enempiä vaivaa näkemättä. Kun mätä ja kala otetaan käyttöön, niin voidaan edetä kahdella tavalla.

Jos kala valmistetaan pyöreänä, niin kiiski katkaistaan niskasta kiduskannen piikin takaa siten, että rinta- ja vatsaevät jäävät hylättävään osaan. Mätipussit voidaan nyt työntää takapäin edestä ulos kuten muikkua käsiteltäessä. Tässä yhteydessä on varottava peräevän tehokkaita piikkejä. Katkaisua on edeltänyt suomustus jos ruokalaji tai valmistus sitä vaativat. Vatsaontelo avataan ja loput sisäelimet poistetaan jos se nähdään tarpeelliseksi.

Kiiski voidaan fileoida päästä kiinni pitäen suunnilleen samoin kuin ahven. Jos herkulinen nahka jätetään paikoilleen, niin ensin kala suomustetaan. Tuoreesta kiiskestä suomet irtoavat helposti. Molemmat puoliskot irroittetaan katkaisulinjalta lähtien ja evä- sekä kylki-ruodot poistetaan. Suolistusta ei tarvita.

Mätä on käyttökelpoista jo maaliskuusta lähtien mutta sen maku paranee kevään kuluessa. Mätä on parhaimmillaan muutama viikko ennen kutua. Se on silloin helposti käsiteltävää, irtonaista ja suolauduttuaan väriltään iloisen oranssia. Aikaisemmin talvella se on pienirakeisempaa ja vaaleampaa.

Mahdollisen leveän heisimadon tartunnan estämiseksi suositellaan pakastamista tai täyttä kypsentämistä. Riittävä pakastusaika on 1 vrk-18 asteen lämpötilassa.

Kiiskiuha eli venäläinen kirkas kiiskiliemi

1 kg	tuoreita kiiskää
1 kpl	juuripersiljan juuri (voidaan korvata palalla mukulaselleriä ja/tai palsternakkaa)
2-3	pienehköä sipulia
10-12 kpl	mustapippureita
1 l	vettä lopullisena nestemääränä suolaa
5-6	pienehköä perunaa*
1-3 kpl	laakennlehtiä
1 nippu	tilliä ja persiljaa tai maun mukaan jompaa kumpaa
	* Ei mielellään jauhoisia hajoavia perunoita. Esim. Puikula sopii hyvin.

Perkaa kiisket ja fileoi ne (käsittelyohjeita s. 6). Pane perkaus- ja fileointiasteet (ei sisämyksiä maksaa lukuunottamatta) paikoitellun juuren, yhden sipulin ja pippureiden kanssa kylmään miedosti suolattuun veteen. Kiehauta, kuon vaahdot ja anna kiehua hiljalleen noin tunnin. Siivitä liemi ja lisää siihen lohkotut perunat, lohkotut loput sipulit ja suola. Keitä 20 minuuttia ja laata kiiskifileet sekä laakennlehdet noin videksi minuutiksi.

Paistetut kiiskifileet hunaja-mätikastikkeessa

160 g	kiiskifileitä ruisjauhoja suolaa valkopippuria voita

kastike:	1 dl valkoviiniä
	1/2 dl valkoviinietikkaa
	1 pieni sipuli
	1/2 dl vettä
	50 g voita

mausteet:	1 rkl hunajaa sitruunan mehua suolaa valkopippuria

lisäksi:	70 g purjoa voita
tikka	valkoviiniä
30 g	flotaikinaa

koristeet:	20 g kiisken mätää ruohosipulia

Pyöntele kiiskifileet suolalla ja pippurilla maustetuissa ruisjauhoissa. Paista voissa.

Keitä kastikeaineiksi (ei voita) kokoon niin, että sitä jää jäljelle puolet alkuperäisestä määrästä. Vatkaa joukkoon voi. Lisää mausteet.

Valmista lisäksi purjonytettä: Hauduta purjorekkaat voissa ja valkoviinissä, kääri filotaikin sisään ja paista kypsiksi uunissa 200 asteen lämmössä tai rasvakeittimessä. Koristele ruoka mädillä ja ruohosipulilla.

Ota uha liedeltä, tarkista suola, ripotele pinnalle haktua tilliä ja persiljaa. Anna hautua kannan alla muutama minuutti.

Venäläisittäin uha tarjoillaan alkukeittona kalapiiraiden tai ruisleivän kera.

Jos kiiskää ei ole käytettävissä riittävästi, voi tilalla käyttää lisäksi muuta kalaa ja tehdä kaksinkertaisen uhan. Erona on vain se, että liemi keitetään kiiskistä ja keitossa tarjottavan toisen kalan fileointiasteista. Muuten toimitaan kuten edellä, paitsi että isompien kalojen paloja keitetään hieman pitempään.

Hienoin kaksinkertainen uha - ns. meripihkainen uha - tehtiin venäläiseen ruokapöytäkirjaan kirkkaaseen kiiskiliemeen steriletistä (eräs sampilaji). Se maustettiin riipuksella sahramia ja puolella lasilla shampanjaa, joka kaadettiin uhaan samalla kun tilli ja persilja. Sterletin sijasta voi kokeilla vaikkapa kuhaa, siikaa tai muuta hienoa kalaa. Uhaa ei koskaan valmistettu pitkäaikaan kuolleena olleesta kalasta; mieluiten sen tuli vanstua pataan joutuessaan.

Keisarillinen Kiiski

Vähäarvoisten kalojen käsittely- ja valmistusohjeita

Paahdettuja kiiskifileitä, puolukkakastiketta ja raparperirelishiä

500 g	kiiskifileitä suolaa mustapippuria
200 g	kantarelli- ja pekonipaistosta
100 g	voisulaa
2 rkl	raastettua leipää
1,5 dl	puolukkakastiketta
1,5 dl	raparperirelishiä

Asettele kerros kiiskifileitä matalaan voideltuun uuni- vuokaan. Mausta suolalla ja mustapippurilla. Lisää niiden päälle kantarelli- ja pekonipaistos ja jälleen kiiskifileitä. Mausta suolalla ja mustapippurilla. Voitele fileet voisulalla, lisää pinnalle leipäraaste. Laita astia uuniin 250 asteen lämpöön ja anna paahtua noin 3-5 minuuttia. Tarjoa puolukkakastikkeen, raparperirelishin ja keitettyjen perunoiden kanssa.

puolukkakastike:	2 dl puolukoita
	1 d hunaja-omenaviinietikkaa
	3 d rypsiöljyä
	1-2 rkl sinappia
	1/3-1/2 dl puolukkamehua
	1/2-1 dl vettä suolaa mustapippuria

Laita raaka-aineet tehosekoittimeen ja hienonna tasaiseksi. Siivitä ja mausta suolalla ja pippurilla.

raparperirelish:	300 g raparperia
	1/2 dl hunaja-omenaviinietikkaa
	1/2 dl hunajaa
	1 sitruunan mehu inkivääriä cayennepippuria

Leikkaa raparperista pieniä kuutioita. Laita raaka-aineet teräskattilaan ja hauduta seosta meidoilla lämmöllä 5-7 minuuttia. Mausta relish. Tarjoile jäädytettynä.

Käytä kaikki syötävät osat

Tainnutuksen jälkeen lahna pistetään. Veri valuu ulos nopeasti ja hyytyy heti tummaksi paakuksi.

Suomustaminen voidaan aloittaa tarpeen vaatiessa verestyksen jälkeen, koska kuolinjälkyys ei helpota sitä. Suomustettava lahna ei saa kuivahtaa.

Suolistamisen yhteydessä talteenotettavat osat erotellaan ja huuhdellaan. Maksa saadaan parhaiten erilleen suolen kiinnikkeistä sormin repimällä. Samalla varotaan sapen puhkeamista. Jos sappea on tihkunut maksaan, niin viherlyntyn osa poistetaan. Kidukset voidaan leikata irti saksilla, leikkureilla tai sormin kiduskaarittain repimällä, jolloin kitalaen lihas jää ehjänä paikoilleen. Jos kitalaen lihas halutaan irroittaa, niin se kierretään sormin irti kidusten ollessa vielä kiinni.

Avattaessa ja suolistettaessa lahnaa selästä, viilletään ensin selkäväljin mukaisesti selkäfielee irti pystysuunnassa. Tarpeen vaatiessa molemmilta puolilta selkärangaa. Kylkiruotojen tvvien tultua näkyviin ne katkaistaan selkärangan läheltä esimerkiksi leikkureilla. Vastaa- osuus selkärangasta voidaan samalla katkaista ja poistaa. Selkäfileitä ja kylkeä kohottamalla päästään käsiksi sisäelimiin.

Suomustettuja pieniä lahnoja, pasureita ja sulkaavia voi siivuttaa terävällä veitsellä molemmilta kyljiltä poikkisuuntaisesti muutaman millin välein aina selkärangan ja kylkiruotojen syvyydelle saakka. Tämän jälkeen viilletään siivut irti vaakasuuntaisesti. Ruodot leikkautuvat näin niin pieniksi pätkiksi, että niitä ei syödessä huomaa. (Ahola Erkki, Kalamies 4/1992, s. 3)

Lahnan munuainen poistetaan kaapimalla tai harjaamalla. Sen jääminen paikoilleen on epäedullista kaikissa valmistustavoissa. Savustetussa kalassa se väkevöittää lihaa.

Lahnan mäti soveltuu käytettäväksi kypsennettynä pullina tai sellaisenaan keitoissa, uuniruokina jne. Mäti muuttuu helposti katkattavaksi vasta verrattain myöhään keväällä - Etelä-Suomessa huhti-toukokuun vaihteessa. Tällöin se on väriltään vihreänharmaata ja pienirakeista. Kypsennettynä mäti muuttuu hennon vaaleanpunaiseksi ja turpaa.

Särki *Rutilus rutilus*

Suomut irtoavat helposti

Särjen verenlaskulla voi olla merkitystä tavoiteltaessa korkealaatuisia fileitä. Koska särjen kidusontelo on ahdas ja kala on selko pieni, voidaan kurkku viiltää auki piston sijasta. Verta valuu runsaasti.

Särjen suomustukseen sopii hyvin ruokalusikka. Suomut jäävät samalla lusikkaan. Suuria särkisaaliita suomustettaessa on kokeiltu vaihtelevalla menestyksellä pyörivää pesukoneen tapaista rumpua.

Särjestä voidaan helposti irroittaa selkäfileet lyhyellä terävällä veitsellä avaamalla kalaa oikein kuvan mukaisesti. Irroitettava alue on ensin suomustettava. Viillot kannattaa tehdä molemmille puolille ennen irrottamista koska toispuolista kalaa on vaikeampaa käsitellä.

Fileointi voidaan tehdä varsinkin suuremmalle särjelle myös tavalliseen tapaan kyljet mukaan ottaen. Tällöin koko kala suomustetaan, avataan ja suolistetaan. Puoliskot irroittetaan rintaeväljin takaa. Jos kylkiruodot ja evät leikataan pois, niin tuloksena ei ole merkittävästi painavampi filee kuin kuvan osoittamalla tavalla saatuna.

Jos särkiä jauhetaan myllyssä, niin tavallisesti nahka on poistettava myllyn tukkeutumisen estämiseksi.

Mäti voidaan käsitellä perinteisesti tuore-suolausta varten. Se voi olla maultaan aluksi hieman kitkerää mutta kitkeräys vähenee 1-2 vuorokauden kuluttua suolauksesta. Väri on tällöin muuttunut oranssiksi. Kypsennettynä mädistä tulee vaaleanpunaista ja pehmeänmaakuista.

Ohralla ja tillillä täytettyä uunilahnaa

1	lahna
1	munankeltuainen
1 rkl	sinappijauhetta
1 rkl	sinappia
	suolaa
	mustapippuria
	korppujauhoja
nokare	voita
täyte:	
1/2 dl	ohrasuurimoita
	vetta
	suolaa
1 nippu	tillia
100 g	voita

Suomusta ja perkaa lahna. Keitä ohrasuurimot suolalla maustetussa vedessä kypsiksi. Huuhtele ne juoksevan veden alla kylmiksi. Anna valua kurkiksi. Leikkaa tilli hienoksi ja sekoita se voim kanssa ohrasuurimoihin. Täytä lahnan vatsaontelo seoksella.

Sekoita keltuainen ja sinapit, mausta suolalla ja pippurilla. Sivele lahnan pinta kauttaaltaan sinappiseoksella ja ripottele siivilällä runsaasti korppujauhoja päälle. Laita mausteeksi muutama nokare voita. Kypsennä 220 asteen lämmössä uunissa noin 20 minuutin ajan. Valele kypsytymisen aikana voisulalla.

Tarjota tillivoisulan kera. Halutessasi voit tarjota isänä höyräviä perunoita, jotka on keitetty tillin kanssa. Pienestä lahasta riittää parille hengelle ja suuresta lahasta useammalle.

Friteeratut särkipyörökät

300 g	särkifileitä
1	valkuainen
2 dl	kuohukermaa
100 g	kylmäsavukirjolohta
	hienonnettua tilliä
	suolaa
	valkopippuria

frityyrtäikina:

1 dl	vehnä jauhoja
1 dl	perunajauhoja
1 rkl	leivinjauhetta
1,5-2 dl	vetta
	suolaa

Vaимista monitoimikoneessa särkifileistä, valkuaisesta ja kermasta paksuhko murekermassa. Lisää massan joukkoon pieneksi kuutioitu kylmäsavukirjolohti ja hienonnettu tilli sekä mausteet. Muotoile massasta pyörökyöitä. Sekoita frityyrtäikinan ainekset keskenään. Laita pyörökät taikinaan ja tiristä pallot kauniin ruskeiksi ja rapeiksi umpirasvassa. Kypsennä pyörökyöitä sen jälkeen uunissa, jos tuntuu, että ne tarvitsevat sitä. Tarjota pyörökät risin ja höyrytettyjen kasvien kera.

Tarjota kastikkeeksi esimerkiksi tomaattikastiketta tai yrtteillä maustettua majoneesia.

Hapattaminen ja kuivattaminen ovat vanhoja perinteisiä säilömis- ja valmistusmenetelmiä. Tällöin särjet suomustetaan, avataan, suolistetaan, huuhdotaan ja päät poistetaan. Hapattaminenkaan ei onnistu ilman suolausta. Kuivatettavat kalat lisäksi halkaistaan ja levitetään selkärangan vierestä sisäpuolelta niin, että selän nahka jää ehjäksi. Kuivattaminen onnistuu keväällä ulkonakin. Kummassakin tapauksessa munuaiset on kaavittava pois huolellisesti, sillä ne aiheuttavat pilaantumista, väkevöitymistä ja lihan tummumista.

Eräissä raakakypsennystavassa täysin käsittelemättömiä kaloja pidetään vahvassa suolassa 6-10 tuntia ja nautitaan sitten pyrstöistä puualustalle aurinkoon roikkumaan ja kypsymään.

Pihlajanmarja-graavattua lahnaa

1 kg	fileoitua lahnaa
30 g	merisuolaa
5 g	sokeria
12 kpl	murskattua valkopippuria
100 g	murskattua pihlajanmarjaa mehuineen
50 g	raputiilin varsia

kurkkutartar:

50 g	kuutioitua tuoretta kurkkua
1 rkl	hienonnettua ruohosipulia
	mustapippuria

konsteeksi:

	erilaisia salaatteja
	retisiä
	friteeratua sipulia

Perkaa lahna ja fileoi se. Graavaa normaalin tapaan. Levitä suolan, sokerin ja pippurin päälle marjaseos sekä lopuksi tilli. Anna suolaantua vuorokauden ajan. Vidalo tarjolle. Viimeistelee annos kurkkutartarilla, salaattienierillä, retiseillä ja friteeratulla sipulilla.

Graavisärki-simpunmätitartar

200 g	särkifileitä
	karkeaa suolaa
	rouhittua valkopippuria
1 nippu	tillia
100 g	simpunmätiiä
3	kypsää kananmunaa
1	suolakurkkua
1	keltasipuliä
1-2	punasipulia
	ruohosipulia
2 dl	majoneesia
4	ruisleipävipaleita

Ripottele särkifileille suola, pippuri ja hienonnettu tilli ja anna suolaantua kylmässä. Kaavi graavaantuneiden fileiden pinnasta makuaineet pois ja leikkaa fileet pieniksi kuutioiksi. Kuutioi myös kananmunat, kuorittu suolakurkku ja sipulit, hienonna ruohosipuliä ja tilli. Sekoita kaikki pilkottu aineosat ja simpunmätii keskenään ja lisää joukkoon majoneesia niin, että muodostuu paksuhko massa. Muotoile siitä lusikalla pallo ja aseta lautaselle pyöreän ruisleipävipaleen päälle. Koristele annos salaatinlehdellä, sitruunalla, punasipulin renkailla ja tillin oksilla.

Mustalaisleiri muuttaa taivaaseen

Maksim Gorki
Emil Lotianu
Partti Pulakka
Jevgeni Doga
Jyrki Heikkilä

Musikaali "Mustalaisleiri muuttaa taivaaseen" nähdään kesällä 1998 Hyökyvuoren teatteripuistossa Espoon Kivenlahdessa (tunnelin päällä).

Nyt nähtävässä musikaalissa on mukana laulun ammattilaisia ja luvassa on huikea parituntinen kauniissa Hyökyvuoren Teatteripuistossa.

Ohjaus Timo Mäkinen.

- su 9.8.98 klo 17
- ke 12.8.98 klo 19
- su 16.8.98 klo 17
- ke 19.8.98 klo 19
- su 23.8.98 klo 17
- ke 26.8.98 klo 19
- la 29.8.98 klo 17
- su 30.8.98 klo 17

Liput 50,-/40,-. P. 801 3490, 050-585 3722

50. VALTAKUNNALLISET KOTISEUTUPÄIVÄT HÄMEENKYRÖSSÄ JA IKAALISISSA

Hämeenkyrössä ja Ikaalisissa vietetyt 50. valtakunnalliset kotiseutupäivät pidettiin *Hyvän mielen maisemissa*. Hämeenkyrön ja Ikaalisten kauniit ja rehevät järvi-maisemat hyvän mielen tuovat.

Yhdistyksestämme osallistui kaksi edustajaa kotiseutupäiville, **Kai Haapamäki** ja allekirjoittanut. Kai osallistui myös kotiseutupäivien alus- ja olleeseen seminaariin.

Seminaari

"Viihtyisä ympäristö - hyvän mielen maisema" oli 6.-7.8. pidetyn seminaarin nimenä. Seminaari avattiin Hämeenkyrön Nuuttilassa, ja sen avasi maaherra **Heikki Koski**. "Maaseututaajama murroksessa", "Hyvän ympäristön tekijät", "Miten maisema pysyy terveenä?" ja "Mentaaliset ympäristöt" olivat seminaarin aiheita. Ohjelmassa oli myös opastettu tutustuminen Hämeenkyrön ja Kyröskosken taajamiin.

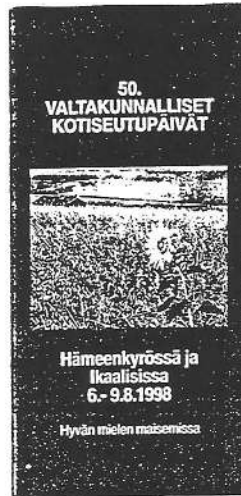
Perjantaina 7.8. seminaari jatkui aiheilla "Uusi rakennuslaki ja sen ennakoitavissa olevat vaikutukset" ja "Ikaalisten vanha kauppa". Professori **Aarne Laurila**, joka toimi seminaarin puheenjohtajana, piti loppupuheenvuoron.

Kotiseutupäivien ohjelma

Perjantaina 7.8. avattiin *Keskustelukammarit* klo 13 Ikaalisten Kylpylässä. Aiheina olivat "Kotikatuprojekti", "Kulttuuriympäristöohjelmat ja perinnemaisema", "Paikan nimet" (Euroopan Rakennuspäivien teema 1999) ja "Tuleva rakennuslaki ja kotiseutuyhdistykset".

Suomen Kotiseutuliiton vuosikokous alkoi klo 15, ja siihen osallistui Kai Haapamäki.

Kotiseutupäivien avajaiset

pidettiin Hämeenkyrön **Myllykolulla**, ulkosalla. Oli aika kylmää ja kosteaa. Päivät avasi Suomen Kotiseutuliiton hallituksen puheenjohtaja **Pekka Laaksonen**. Ohjelmassa oli mm. "Sarvipäät ja hillopieksut" -näytelmän 1. osa. Näytelmä jatkui lauantaipidoissa ja pääjuhlassa. Se kertoi hämeenkyröläisten ja ikaalislaisten 'hillopieksujen' keskinäisistä arvotaisteluista muinaisista ajoista nykypäivään.

Hämeenkyrön kirkko oli ääriään myöten täynnä, kun hämeenkyröläisten vetonaula, **Katri-Helena** piti konsertin "Herkkiä lauluja elokuun illassa". Tapahtumien yötä voitiin viettää Kehäkukan pihapiirissä tai Siljanpuistossa, yökirjastossa ja -kirkossa.

Lauantaipäivänä 8.8. oltiin kotiseuturetkillä, joita oli tarjolla kaikkiaan 11 erilaista. Itse valitsin "Järvi on maiseman silmä" -retken, joka suuntautui katsomaan Kyröskosken valloilleen päästettyjä hurjasti vaahtovia kuohuja, laivamatkalle ihailemaan **Sillanpään** maisemia, tutustumaan Jumesniemen 150-vuotiaaseen *kirkkouluun*, jossa jumesniemeläiset esittelivät kylänsä sekä ainutlaatuisen kirkkonsa historiaa, ja maukkaalle lounaalle korkealla harjanteella sijaitsevaan maataloon, jon-

ka ikkunoista avautuivat uheet järvimaisemat.

Pidot alkoivat klo 19 Ikaalisten Kylpylässä, jossa meitä oli mahtava joukko, yli 600 henkeä. Maljapuheen piti Ikaalisten kaupunginjohtaja **Sakari Tuomola**, ja ohjelmassa oli myös aiemmin mainitsemani näytelmän 2. osa. Menu oli: Muikkupatee ja puolukkakastike, Porsaantfilee ja peruna-kasvispaistos sekä suppilovahverokastike. Jälkiruokana luumukräämi. Illan päätteeksi vielä tanssahtelimme Ikaalisten Kylpylän ravintolassa. Ohjelmaa olisi ollut tarjolla yllin kyllin, mutta kohtuus kaikessa.

Sunnuntaina 9.8. oli jumalanpalvelukset klo 10 Hämeenkyrön ja Ikaalisten kirkkoissa. Hämeenkyrön kirkossa pidettyyn juhla jumalanpalvelukseen osallistui myös rouva **Eeva Ahtisaari**.

Pääjuhla oli Ikaalisten keskustassa sijaitsevassa **Ikaalinen salissa**, joka oli erittäin juhlavasti koristeltu. Erinomaisen ja lämminsävyisen juhlapuheen piti pääministeri **Paavo Lipponen**. Kunniavierana oli rouva Eeva Ahtisaari.

50-vuotisjuhlakahvit jäi juomatta, sillä pitkä matka koettiin kehoitti lähtemään ajoissa ajamaan.

Tämänkertaiset 50-vuotisjuhlapäivät kotiseutuihmisille oli järjestetty loistavasti todella "hyvän mielen maisemissa" ja hyvän mielen ihmisten joukossa. Seuraavilla kotiseutupäivillä ollaan Uuden Kalevalan juhluvuonna 5. - 8.8.1999 **Suomussalmella**, **Hyrnsalmella** ja **Puolangalla** "Sammon säkeniä" ihmetellen.

SAINI LANU

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin jatkaa entiseen tapaan torstaisin klo 18-19 lokakuun loppuun saakka. Silloin kerhon vetäjänä toimiva Jenni Lindholm lopettaa, ja vielä tässä vaiheessa ei jatkosta ole tietoa. Asiaan palataan myöhemmin.

Tämän syksyn kerhoillat alkavat torstaina 10.9.

Tervetuloa mukaan!
toivoo JENNI puh. 040-595 7888

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" jatketaan näyttelyitä ym. yhdistyksen asioita valmistellen ja toteuttaen. Kaikkeen muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun toivotaan lisää porukkaa. Yhdistyksen juhla kirja on edelleen jaossa ja myynnissä.

Avoimet ovet joka toinen tiistai klo 19-21 ja syksyn ensimmäinen kerta on 8.9.

Tulkaa mukaan! puh. 854 6054/SAINI

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella edelleen joka keskiviikko klo 19 alkaen ensimmäistä kertaa 16.9.

Muistattehan, että Tammenterhossa ON NYT TIETOKONE, joka helpottaa ja antaa uusia ulottuvuuksia asiakirjojen selailuun.

Tulkaapa tutkimaan! toivottaa PIRJO, puh. 854 5004